

MANEVİYAT

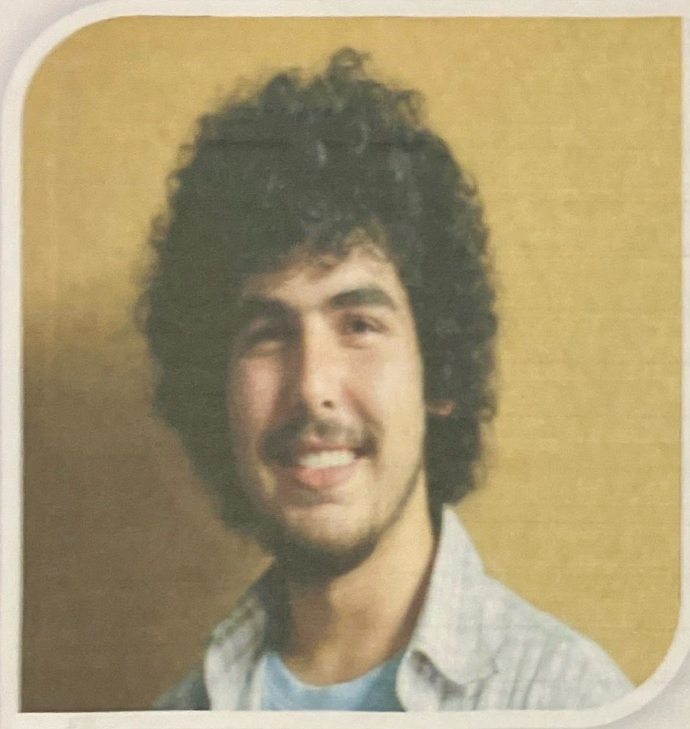
6

25. YIL ÖZEL SAYISI

2012

EDİTÖRDEN

Herkese Merhaba,

Maneviyat 6 ekibi olarak dergimizi çıkarmanın ve sizlerle paylaşmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Zamanın hızla akıp gittiği hayatımızda neler yaptığımızı neler yaşadığımızı her zaman hatırlamak zordur hele bir de yaşananlar unutulmamaya değerse. Hayatımızın büyük kısmında var olan ODTÜ İzci Grubunda yaşadıklarımızı unutmak mı Asla!

Bir dönemin sonuna doğru yaklaşıyoruz ve içimizde geçen zamanın hem mutluluğu hem üzüntüsü var. Mutluyuz hayatımızda unutamacayağımız anılarımız oldu. Gittiğimiz kampları yaptığımız etkinlikleri herkese teker teker anlatmaktan sıkılmaycağız. Üzüntülü yüz bir sene daha geçti ve toplulukta geçireceğimiz vakit azaldı sanki. Geçen zamanın üzüntüsünü azaltmak için çıkardığımız dergimizi okurken keyifli vakit geçirmeniz dileğiyle.

Dergimizde neler mi bulacaksınız? Kamplar, şehir etkinlikleri, okurken derin düşüncelere dalacağınız yazılar, röportajlar, testler, bulmacalar.. derken dergimizin sonuna doğru yaklaşacaksınız. İçinizden bir ses "Bitmesin." diyecek belki ama diğer Maneviyat sayısına kadar bekleteceğiz sizleri. İçiniz MANEVİYAT'la dolsun ☺

Dergimizin çıkarılmasında yardımlarını esirgemeyen BAS-YAY başkanımız Seher KOŞAR'a, röportaj isteklerimizi karşılıksız bırakmayan mezunlarımıza ve emeği geçen bütün izci arkadaşlarımıza teşekkür ederiz.

EDİTÖR: Mehmet ÖZDEMİR

CO-EDİTÖR: Feray ŞAHİNKAYA

DERGİ EKİBİ: Ceyda ACAR, Nergiz TAŞDEMİR, Gözde YEŞİL, Beyza DURUSOY, Nurperi YAVUZ, Dilan ŞAHİN, Ramazan TUNÇ, Eren AYDIN, Benginur DEMİR, Selçuk KARAGÖZ, Hasan ONGUN, Sinem ÜNAL, Merve YÜKSEK, Rıdvan Özkiremitçi, Tuba OTURAN, Ayşe Sultan KURT, Mertcan GENÇ, Esra SARICA, Ulaş ÇETİN, Birsev KARALI, Bayezid ÖZDEN, Çağıl DOĞAN

İÇİNDEKİLER

ODTÜ İZCİ GRUBU TARİHÇE.....	3
MİLAT.....	3
HİPO HİPO ÇOK ÜZÜLÜYOR	4
Ekiplerin Yıldız Falları.....	5
SOSYAL SORUMLULUK.....	7
İZCİKOLOJİ.....	8
MODA SAYFASI	9
YEMEK TARİFİ TADINDA KAMP	11
HASAN ONGUN İLE RÖPORTAJ	12
HANGİ KOMİSYON İÇİN DOĞMUŞSUNUZ?	14
HAYKİ LİDERLERE BEĞENDİRMEİNİN YOLLARI	17
MEZUNLARDAN KISA KISA.....	18
ODTÜ İZCİ GRUBU VE LİKYA YÜRÜYÜŞÜ.....	23
KÜLTÜR-İZ.....	28
ODTÜ İZCİ GRUBU 2011-2012 ANKETİ.....	30
BULMACALAR	31
İZCİKOLOJİ CEVAPLARI	33

ODTÜ İZCİ GRUBU TARİHÇE

MALCOM	BAS-YAY	EĞİTKOM	İDİŞ	SSK
Taylan Akkurt	Özcan Türkoğlu	E.Cem Çataroğlu	Taylan Akkurt	Burcu Caf
Mehmet Kılıç	Barış Atabay	Cengiz Arslan	Kerem Aydın	Asena Çerçi
Ersin Dağdur	Kazım Topuz	Ozan Nalcı	Emre Taşkiran	Mertcan Genç
Bünyami Karaman	Aykut Deniz	Özge Konuralp	Alper Kahvecioğlu	
Levent Avcı	Talha Özsoy	Sevim Osmanoğlu	Gökhan Menetlioğlu	
Levent Demirci	Zeynep Mandacı	Ozan Çalışkan	Ozan Çalışkan	
Hasan Türk	Ceren Bayören	Murat Baki	Melih Başaran	
Onur Taşdelen	Onur Çağdaş	Sinem Çokoğlu	Melis Tutuk	
Barış Düğencili	Oğuzhan Ercan	Engin Dizlek	M.Semih Özcan	
Ferhat Yeşil	Kayahan Baskın	Hasan Ongun	Oktay Öztekin	
E.Selçuk Karagöz	Burcu Şeran		Selin Tozman	
	Seher Koşar			

MAVİ FULAR SIRALAMA : Tümer Yazıcı, İhsan Akşehirli, Ali Mutlu, Murat Yalçın, Emek Köse, Halil Çolak, Ersan Cem Çataroğlu, Orkun Akmansoy, Alper Kahvecioğlu, Ali Tunç, Ozan Çalışkan, Levent Demirci, Hasan Türk, Mehmet Semih Özcan, Mevlüt Ferhat Yeşil

Evet, ben buradayım, sen buradasın, kampa gidiyoruz, etkinlik yapıyoruz, ama kimler sayesinde biliyor musun? Merak ediyor musun? İşte tarihçe de bunu araştırmak için var. Kimler kurdu bu topluluğu kimler bugünlere kadar getirdi? Ne kadar uğraştılar didindiler pes etmediler Odtü İzci Grubu'nu yaşattılar. Bir tohum ektiler o ağaç oldu, şimdi o ağaca bakma sırası bizde topluluğumuzu daha ileri taşımak geçmişimizi öğrenmek ve öğretmek bizim görevimiz.

Tarihçe Altbirim Başkanı

Ceyda ACAR

MİLAT

Herkesin bir miladı yok mudur? Dönüp baktığımda gördüğün insanı kendine bakınca göremezsin. İşte tam da burda bu noktadayım. Ben en zor zamanlarımı geçiriyordum siz yokken. Ne bir amacım ne de küçük bir mutluluğum vardı. Kimse bana yardım edemez diyordum kendi kendime. Hayatımdaki herkes yeni bir çözümle geldi ama ben bu kocaman dünyada sanki giderek küçülüyordum. Refika AKSOY tek yaşam alanımdı. Bütün arkadaşlarım belki dediler, belki bir TOPLULUK. Neredeyse bütün toplulukların tanışma toplantılarına gittim. Hepsinden ayrı ayrı nedenlerden dolayı hoşlanmadım. En son bir gün yurtta bir afiş dikkatimi çekti.

ODTÜ İZCİ GRUBU Tanışma Toplantısı yazıyordu üstünde. İlk defa uzun zamandır kendi isteğimle bir şey yapmak ve bu toplantıya gitmek istedim. Bu kez de hiçbir arkadaşım bana eşlik etmek istemedi. Ama içimdeki o küçük kıvılcım yavaş yavaş büyüyordu çünkü toplantı günü yaklaşıyordu. Sonra en yakın arkadaşım ve sevgilisini küçük bir planla kandırıp toplantıya gittim. Mehmet ve Sinem sunum yaptılar. O fotoğraflar, yapılan kamplar ve o manzaralar üstü örtülmüş yaşama sevincimi ortaya çıkardı tekrar. Yanımda

bana katılan arkadaşlarım beni gülerken görünce resmen şok oldular. Biz o kadar şey yaptık ama sen burada gülüyorsun öyle mi dediler. Benim için herşey böyle başladı. Sonra sürekli bunu düşünmeye başladım. Bu topluluğa katılmalıydım ama nasıl?

Öncelikle bünyem çok zayıflamıştı. Bir sürü hastalığım ortaya çıkmıştı. Ben şehirde bile çok sık hasta oluyordum ki dağda napardım? Ama engel olamadım ve yürüyüşe katıldım. O kadar zor değildi ve hatta süperdi. KARA GÖL manzarası ve o insanların içindeki civil civilik sanki yavaştan bana da bulaşıyordu. Bence daha fazla sürtünmeliydim bu gruba. Daha sonra EĞİTİM KAMPI... işte orda uzun zamandır atmadığım kahkahaları hem de yere düşmüş çamur içindeyken. O anda anladım bu hayatın yaşanılabilir olduğunu. Ben hayatın en güzel anlarında zorlu yollara saplanıp kalmıştım. Son üç yıldır çalışmak ve para kazanmak zorundaydım. Okul ve iş...Bu yüzden çok gerekmedikçe eğlenmiyordum. Çocuklar gibi oyunlar oynamayalı yıllar olmuştu gerçekten. Bana çocukluğumu, yaşama sevincimi veren bu topluluk artık TOP 10 umda ilk sıradaydı. Sürekli onu düşünüyordum. Aklım hep onda kalıyordu ayrılırken. Bir sonraki buluşmayı(kampı ya da etkinliği) düşünerek yaşıyordum. Siz ne diyordunuz bu duyguya ? Evet, AŞK... tam olarak bu...

Nergiz TAŞDEMİR

HİPO HİPO ÇOK ÜZÜLÜYOR

Hipo hipo çok üzülüyor ama siz üzülmeyin istedik, tecrübeli arkadaşlardan hipotermi hakkında herşey.

Nerelerde hipo olunur?

1-Haykta

2-Tulumda

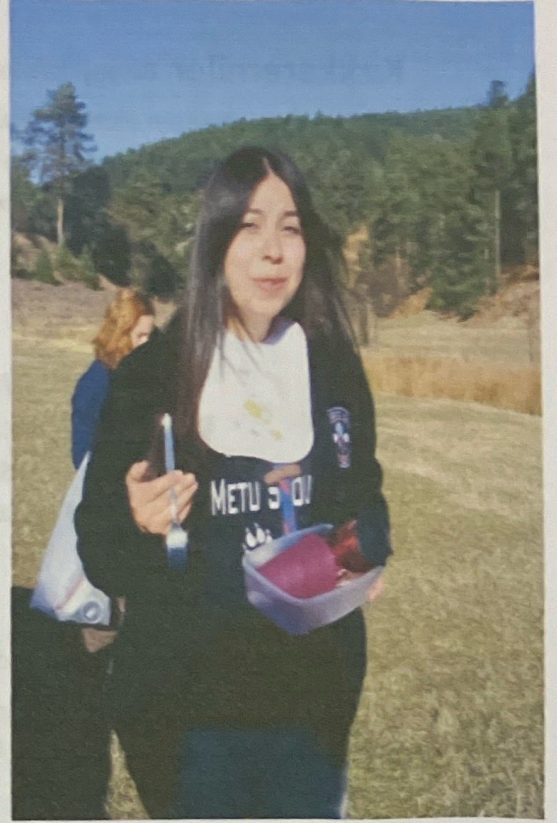

Şimdi bu maddeleri tecrübe etmiş olan bizlerden "Nerede,nasıl hipo olunur?" sorusunun cevabını ve hipotermi ile savaşma yollarını öğreneceğiz.

İlk olarak 'hipo' kod adlı Beyza aday izcisinden haykta nasıl hipo olunur, hipo olurken nelere dikkat etmeliyiz, bunları öğreneceğiz.

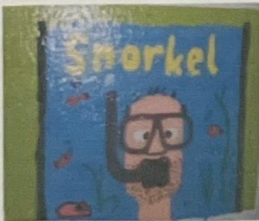
Soğuk ve karanlık hayk gecelerinde ısınmanın en güzel yolu odun toplamak ve olabildiğince hareket etmektir. (bkz: wikipedia,nasıl hipo olunmaz) Hipotermi, kimilerine göre ipotermi, olmamak için en önemli şart kuru kalmaktır.Bunu başaramamış olsanız da moralinizi asmayın. (bkz: İzci Türesi 8. Madde) Bilinenin aksine, tıp literatüründe var olan tedavinin ilk ve en önemli adımı; hastalığı reddetmektir. Hipotermiyi yoksayın! Soranlara "Ben hipo değilim, tamam mı?" deyin. Hipotermi, bu kararlı tavrınız karşısında sizden hızla uzaklaşacaktır.

Şimdi de Gözde fularısını dinliyoruz. Gelelim tulum safhasına. Akşam olmuş. Afitten ılık bir rüzgar esiyor. Saçların hem rüzgarın hem de ateş başında yan çello çalan ekipbaşının ezgileriyle ahenkle dans ediyor. İnsanların bir kısmı meyve kokteyllerini yudumlarken bir kısmı kuş tüyü yataklarına uzanmış keyif yapıyor. Benim neden tropikal içeceğim yok deyip çadırdan bardağını almak için fermuarı açmaya gidiyorsun ki caaarttttttt! Gözlerini karanlığa açyorsun. Hareketsiz kaldığın tulumun içinde iki debelenip nefes alacak bir delik buluyorsun. Tabii ki rüyaydı ne bekliyordun ki! Akşam senin gibi titreyen bir grup insanla ateş başında çember oluşturup şarkı söylerken kesin sessizlik veriliyor ve çadırına gidip uyuma amaçlı içinde bulunduğun tulumu girdiğini hatırlıyorsun. Ne hata! Bu kadar üşürken uyumak mümkün mü? Bari iki tur koşaydım da öyle gireydim tulumu diyorsun. Nöbetteki insanların fısıltıları geliyor kulağına ama inatla gözlerini kapatıyorsun. Dışarı çıkmamak için anlamsız bir direnç gösteriyorsun. Birazcık bile uyuyamadan "kalkın" sesi yükseliyor. Sen zaten kalk komutunun 'k' sini duyar duymaz fırlıyorsun çadırdan. Ateş başına gidiyorsun bir ümit ısınırım diye. En sonunda böyle olmayacak birkaç tur koşayım bari diyorsun ama biraz geç mi kaldın ne? O saatten sonra "Ben iyiyim, gidin" deseniz bile gitmezler. Size tavsiyem tulumda hipo olmak istemiyorsanız yatmadan önce koşun, hareket edin, ıslak giysilerinizi değiştirin, tulumu olabildiğince kuru girmeye çalışın ve tulumun fermuarını kapatmayı unutmayın :) Tüm bunları yapmanıza rağmen hala hiposanız bizim dünyamıza hoşgeldiniz!

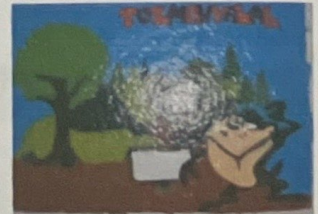
Gözde Yeşil-Beyza Durusoy-Mertcan Genç

Ekiplerin Yıldız Falları

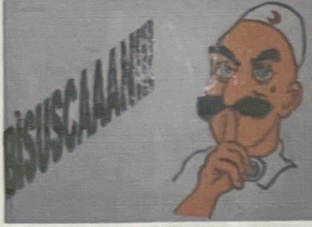
Şınorkeller: Bu sene yıldız falınızda saç çıktı sevgili Şınorkeller. Aman yemeğinizde çıkmasın! Pantene ve Blendax'dan teklif alıp arap sabunu reklamında oynayacaksınız.

Tozmanya Canavarları: Canavar gibi bir yıl geçireceksiniz. Tüm istedikleriniz döne dolaşa sizi bulacak ya da siz onu (Tazmanya misali) Zaten bu hayatta da ya tozu dumana katacaksın ya da tozu dumani yutacaksın, değil mi gülüm?

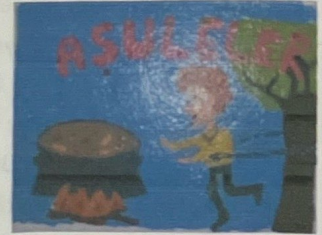
Foreverenler: Bu yıl forever kazananlarsınız Foreverenler. Artık limit n sonsuza giderken bir bölü n değil de n olarak anılacaksınız. Mutluluğunuz sonsuz olsun.

Kırkkeremiler: Bir şeyi kırk kere istersen olurmuş ya Kırkkeremi, sen elli bin kere de istesen olmuyor. Fakat kötü giden şans yakın zamanda peşini bırakıyor. Bu güzel haberdan sonra bir kahveni içeriz. Ne de olsa bir kahvenin kırk yıl hatırı, bir Kırkkeremi'nin de kırk Kerem'i var.

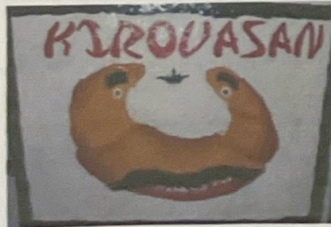
Bisuscaaanlar: Bisuscaaanlar, millete sus diye diye bu sene siz derin bir sessizliğe gömülüyorsunuz ama bunu avantaja çevirmeyi başarıyorsunuz. Sessizliğiniz yaratıcılığa bu da bir albüme dönüşüyor. "Susacaksın susacaksın, havalara susacaksın" isimli şarkınızla yaza damga vuruyorsunuz.

Aşuleler: Aşuleler, tatlıya olan düşkünlüğünüz bu sene kilo getiriyor. Topluluğun bütçesine zararsınız. İd-iş diyetisyen masraflarını ödeyedursun, malcom yana yakıla sığabileceğiniz tulumlar arıyor. Size Sibel Can'ın lahana diyetini öneriyoruz.

Kayanovalar: Yıldız falınızda yıldız kayması var diye bir espri yapmayacağız tabii ki. Fakat yıldızlar bu sene pek de yanınızda değil. Merak etmeyin, sizin güzel hatıranız için minik bir ücret karşılığı yıldız haritanızda oynamalar yapıp Jüpiter'i Satürn'e doğru biraz kaydırıyoruz ve kör talihinizi yeniyoruz.

Kütükler: Fidanlar ağaca, ağaçlar kütüğe, kütükler piramide dönmeli yurdumda. Bu felsefe ile hareket edeceğimiz bir yıl bekliyor sizi. Sayenizde "bomba" gibi piramitler yapılacak.

Kirovasanlar: Bu senenin ikoncanı sizsiniz. Sene içinde yaptığınız en uzun süreli beyaz çorap giyme, en hızlı tesbih çekme yarışması, İsmail Yık konseri gibi etkinliklerle yıla damganızı vuruyorsunuz.

Amelikanlar: Sevgili Amelikanlar, falınızda yol çıktı. Fakat bu sefer uzak diyarlara değil. Antarya Kemel'de halk plajında güneşlenirken millete Miami'deyim diye hava atıyorsunuz, bilen bilmeyen de inanıyor. Hep Amelikan'ın oyunu bunlar!

Nurperi Yavuz-Gözde Yeşil

SOSYAL SORUMLULUK

Bir insanı mutlu edebilecek birçok şey vardır. Güzel bir tabloya bakmak, iyi bir şarkı dinlemek, lezzetli yemekler yemek ya da tatile çıkmak gibi... Bu saydıklarımız kısa mutluluklardır, geçicidirler. Fakat bazı mutluluklar vardır ki yaşadığınız herşeyin size sunamayacağı, sahip olmak için emek harcamanız gereken... Ama daha kıymetlidir bunlar. Çünkü kalıcıdır, kolay kolay unutulmazlar. Mesela iyi dostlar biriktirmek, güzel anılara sahip olmak ve toplum için faydalı bir şeyler yapmak gibi. İşte Odtü İzci Grubu size tüm bunları sunar. Topluluğa girdiğinizde belki hayatınız boyunca yanınızda olacak dostlar edirsiniz. Gittiğiniz kamplar ve etkinlikler sayesinde güzel hatıralara sahip olursunuz. İster bu grubun tasarladığı ve düzenlediği sosyal sorumluluk projeleriyle, ister arkadaş ortamındaki yardımlaşmayla doğru bir şeyler yapmanın huzurunu yaşarsınız.

Hayatımız boyunca başımıza herşey bizi sonraki basamaklara hazırlar. Yere nasıl sağlam basacağımızı, belki de nasıl düşmeden ilerleyeceğimizi tecrübelerimiz ve bunlardan aldığımız dersler öğretir bize.

Sosyal sorumluluk projeleri tam da bu noktada çok önemlidir. Çünkü bu projelere katılarak kendinizi eğitip, kişisel gelişiminizi sağlıyorsunuz. Aynı zamanda başka insanlara da yardım ediyorsunuz. İlk olarak başka insanları bu projelere davet ederek onların da sosyal sorumluluk konusunda bilinçlenmesini sağlamış oluyorsunuz. İkinci olarak da mesela unicef yardım projelerinde, insanlara belki de onlara hayatlarında almış oldukları en kıymetli hediyeleri vermiş oluyorsunuz. Bu sayede siz yardım ya da toplumsal bilinç etkinlikleriyle başka insanların hayattaki bir sonraki basamaklarına sağlam basmalarına yardımcı oluyorsunuz. Peki, izcilik neden sosyal sorumluluk ve toplumsal bilinç kazandırma konusunda bu denli önemli bir görev üstlenmiştir? İzcilikğin amacı nedir? Doğanın ortasında, zorlu koşullar altında kamp yapmak mı? Topluca oyunlar oynayıp eğlenmek mi? Dışardan bakıldığında izcilik sadece gençlerin boş vaktini değerlendirebileceği bir eğlence gibi gözükse de izcilikğin asıl amacı bir eğitim metodu olarak kullanılıp düzgün bireyler yetiştirmektir. İzcilik faaliyeti gençlerin zihinsel, sosyal ve fiziksel yönünü geliştirirken aynı zamanda onların topluma karşı duyarlılık kazanmasını da amaçlar. Tüm bu eğitimler doğayla beraberken gençler için daha verimli olduğundan kamp yapmak izci için önemlidir. İzci kamp yaptığı sürece yaşar lakin kampçılık bir izcinin amacı değil, örnek bir birey olma yolunda onun aracıdır. Her mevsim yapılan bu kamplarda izcilerin kışın zorlu soğuğuna yazın bunaltıcı sıcağına rağmen yapılan kamplarda sıkıntı çekmemelerinin sebebi izciler arasındaki temelleri paylaşmaya ve güvene dayalı olan kuvvetli bağıdır. İzciler doğa koşulları altında aç kalınca her şeyi yiyebileceğini ama birbirini yiyemeyeceğini öğrenir. Normal yaşamlarında da kamplardan edindikleri sevgi, saygı ve paylaşım kültürünü çevresine yansıtırlar. Bu felsefeyi çok iyi benimsemiş olan ODTÜ İzci Grubu bu amaçla yola çıkarak Sosyal Sorumluluk Komisyonunu bünyesine eklemiştir. Hem doğaya hem de topluma karşı olan vazifelerimizi yerine getirmeyi amaçlayan

Sosyal Sorumluluk Komisyonu yaptığı etkinliklerle topluluğa ve diğer insanlara bir izcinin nasıl olması gerektiğini gösterir. Bu amaçla düzenlenen etkinliklerin en büyüğü ODTÜ İzci Grubu'nun 1993 yılından beri her yıl geleneksel olarak düzenlediği UNICEF Kart ve Hediyelik Eşya Satışı etkinliğidir. Bu etkinlik kütüphanede açılan topluluk üyelerinin gönüllü olarak görev aldığı stantta başlayıp yılın sonuna doğru stantlarıyla ulaşamadığı insanlara ulaşmak için yapılan elden katalogla satışlarıyla sonlanır. Böylece satışlar ODTÜ dışına da ulaşabilmektedir. ODTÜ İzci Grubu eğer yaptığı satışlarda belli bir miktarı geçerse bu paranın bir kısmı UNICEFF tarafından topluluğa bırakılır ve ODTÜ İzci Grubu yine bu parayla daha önceden planlanmış bir yere yardım yapar. "Temiz Eymir Projesi" Orta Doğu Teknik Üniversitesi sınırları içinde bulunan Eymir Gölü çevresindeki kirliliği azaltmayı amaçlamaktadır. Bu etkinliği düzenlerken katılımı sadece ODTÜ İzci Grubuyla sınırlı tutmayarak kurduğu stantlarla bu bilince sahip herkesin etkinliğe katılmasını hedefleyen topluluk bu sayede bütün insanlara çevre bilinci aşılamayı amaçlar. Gün boyu topladığı çöpleri ise yine taşıdığı çevre bilinciyle çöpleri plastik, metal, kağıt, cam ve diğer olarak ayrı ayrı toplayarak geri dönüşüme göndermektedir. Topluluğun yine gelenekselleşmiş başka bir etkinliği olan huzur evi ziyaretleri ise toplumun yaşlı bireylerine karşı olan vazifelerimizi yerine getirmek amacıyla yapılan bir etkinliktir ve hem yaşlı insanlarla yapılan birebir sohbetler olsun hem onlara sunulan müzik şöleni olsun toplumun yaşlı bireylerinin izcilerle beraber hoş vakit geçirmesini amaçlar. ODTÜ İzci Grubu yıl boyunca kamplar düzenler ve bu kamplarda izciliğin gerçek anlamını öğrenir. Sosyal Sorumluluk Komisyonu ise bir izcinin kamp boyu öğrendiği erdemlerin ve geliştirdiği karakterinin kamp dışında uygulamaya geçmesini sağlar.

Dilan ŞAHİN - Ramazan TUNÇ

İZCİKOLOJİ

İzcikoloji oyunu, bir hayal gücü ile kendini gerçekleştirme oyunudur. Bir hikaye vardır ve bu hikayeyi tüm detayları ile ince ince okuyarak hayal etmeniz ve mümkünse bir kağıda geçirmeniz gerekmektedir. İlk aklınıza geleni söylemeniz cevapların tutarlılığı açısından önemlidir.

İzci insanlar, her zaman kamp yapmayı sevegelmişlerdir. Kimi zaman bir dere kenarı, yaylalar kimi zaman ise tesisler ve barınaklar izcilerin biricik yuvaları olmuştur. O kamplarda neşeyle, coşkuyla ve merakla zamanlarını doldurmuşlardır.

İşte şimdi o kamplardan birine gidiyoruz. İçiniz heyecan dolu kıpır kıpır yine ve yaşayacaklarınızı merak ediyorsunuz.

1-Bineceğiniz araç geldi. Bu araç nasıl bir şey? Büyüklük, sayı, kız-erkek oranına göre tanımlayınız, bol bol tasvir yapınız.

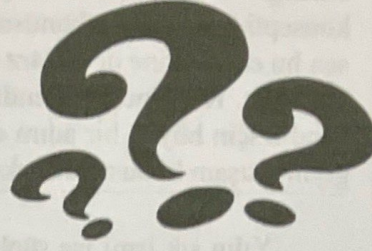
2-Kamp yerine nihayet vardınız. Sizce nereye geldiniz?

3-Kamp neşeyle geçiyor. Lideriniz sizi yürüyüşe yolladı. Peki, yürüyüş timi kaç kişilik, hayalinizdekini söyleyin.

4-Oldu ya timden koptunuz ve kayboldunuz, yanınızda neler var?

5-Yolunuzu bulmaya çalışıyorsunuz ve karşınıza 5 esrarengiz yol çıktı. Her yolda farklı hayvanlar olduğunu göreceksiniz. Bu yollardan hangisini seçersiniz. Seçtikten sonra nedenini belirtiniz.

1. Ayı olan yol
2. Fareler olan yol
3. Baykuşlar olan yol
4. Yılanlar olan yol
5. Uyuyan bir aslan olan yol

6- Girdiğiniz yoldan geçerken oradaki hayvanın göreceksiniz. Peki, o hayvan ne söyledi?

konuştuğunu

7- Bir şekilde yolunuzu tekrar buldunuz ve kamp yerine döndünüz. Sizi ilk kim karşıladı.

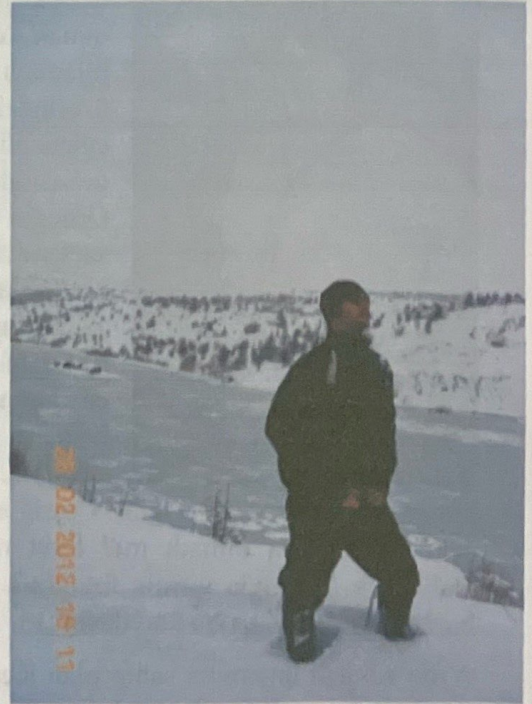
SORULAR BİTTİ. CEVAP ANAHTARINDAN CEVAPLARI KONTROL EDİNİZ. BAZI CEVAPLAR AÇIK UÇLUDUR, YORUMLAMANIZ GEREKİR.

Çağıl Doğan-Ceyda Acar

MODA SAYFASI

Kimi izciler şık olmak için elinden geleni yaparken, kimisi de rüküş olmak için elinden gelenin fazlasını yaptı. Bu uğraşlarında başarıya ulaşan birkaç özel isim oldu. İşte o isimler arasından sizin için seçtiklerimiz ...

Her kampta olay yaratan ve uzunca bir süre hafızalardan silinemeyecek tarzıyla KK(21) yılın tartışmasız en rüküş ismi seçildi. Kendimizle çelişmek istemeyiz ama açık söyleyelim beğendiğimiz yanların da var Doruk'cum. Evet rüküşsün belki ama asalet ve karizma konusunda kolay kolay kimse eline su dökemez. Yalıncağ'ta çekilmiş şu resmine bir göz atalım. Ay o afra o tafrı ne öyle. Büst gibi durmuş hey maşallah. Lakin gelin görün ki duruş şık olmaya yetmiyor. Havan kime Kerem :D Şimdi de kendisini dillerden düşmeyen ve uzunca bir sürede düşmeyecek olan Yenice'deki Hectoria Secret şovu kostümüyle ele alalım. Ağzında pipo üstünde robdöşambr ve küçük dağları ben yarattım edası... Nuri Alço'ya benzeme gayesi seziyoruz bu hareketlerde. Fakat bu havalı kendine güvenen tavırları dahi kendisini rüküş seçmemize engel olamadı. Bir kere o robdöşambırdan görünen beyaz atlet nedir? İçindeki kıroluğu

entelliğe vurarak kendince asıl kimliğini gizlemeye çalışmışsın ama bizden kaçmaz. Alttan görünen beyaz içliğin derdi ne allasen. Sen ne zaman Nuri Alço'nun hıyarlı baba içliği giydiğini gördün? Böyle mi örnek alıyorsun idolünü? Üstelik Türk filmlerinde Nuri Alço sahnelerinin vazgeçilmezleri viski bardağı ve deri koltuk da yok fotoğrafta ama biz anlayışlı moda avcılarıyız konsepti tamamlama konusundaki bu eksikliklerini görmezden geliyoruz. Fakat sen bu eksiklerine değil tarz konusundaki tutarsızlığına borçlusun "yılın rüküşü" ünvanını. Kendine gel kendine. Ya entel ol ya kıro. Moda dünyası için küçük, kendin için büyük bir adım atmanın zamanı geldi artık. Ah Kırkeremiler üyeleri giyim kuşam konusunda sakın ekipbaşınızı örnek almayın emi :D

Yılın şık ismi ise şüphesiz rüzgarda ahenkle uçuşan saçları kırmızı dudakları ve alımlı bakışlarıyla dillerden düşmeyen akıllardan çıkmayan adeta rüyalara giren biricik fularımız Ceyda Acar. Hiçbir yerde göremeyeceğiniz hiçbir yerde bulamayacağınız bu fotoğrafı yorumlamaya Ceyda'nın makyaj seçimiyle başlayalım.. Doğruyu

söylemek gerekirse Ceyda allığını çok beğendik. Ten rengine çok uymuş bu şeftali yanaklar. Göz makyajını hafif tutarak dudağındaki çarpıcı renkle makyajını tamamlamışsın. Ceyda'nın bu makyaj tercihinde gözümüzden kaçmayan bir nokta da cübbesi ve makyaj tonundaki uyum. Ah hele o saçlara bayıldık. Aslan yelesi adıyla bir zamanlar çok popüler olan ve hala ünü devam eden bu saç modelini ceyda da tercih etmiş. Üstelik rüzgar etkisiyle herkesin kullandığı bu saç modelini sıradanlıktan uzaklaştırmış. Fakat ufak bir pürüz yakaladık bu karede. Keşke Ceyda gömleği düz tercih etseymiş. Ama bu hata bile onu şıklıktan uzaklaştıramadı. sandalyeye ters oturuyor olması da gözümüzden kaçmadı. Annecim babacım ben mezun oluyorum mesajı verirken bir yandan da seksiliği elden bırakmamış hanım kızımız. Bu poz cazibesini daha da ortaya çıkarmış. Ceyda acarın giyimini şimdi başka bir konsept bağlamında değerlendirelim.

İşte bu fotosunda da şıklığı elden bırakmıyor. Pijama partisindeki salaş haliyle bile gerçekten çok hoş. Ee olacak o kadar... Rektörün kızı olmak kolay değil. Öncelikle pijamasının rengine bayıldık. Bu renk, pijamayı belki biraz romantik biraz nostaljik kılabilirdi. Ama üzerindeki tweety ve slyvester gibi çizgi film karakterleri pijamanın eğlenceli bir hava kazanmasını sağlamış. Ceyda gibi bir moda dehasından bahsediyoruz tabiki ufak ayrıntıları bile es geçmemiş. Örneğin takı olarak sadece gösterişten uzak bir saat tercih etmiş, saçlarının hafif dağınık doğal hali de konseptle uyum içerisinde. Tabi ki ceyda gibi damarlarında izci kanı taşıyan biri fularından hiçbir zaman ayrı kalmak istemiyor ve bu pijamasını bile özenle sarılmış fularıyla tamamlıyor. Herşeyden öte, biz moda avcıları en çok ceydanın duruşunu beğendik. Dimdik bir vücut, eller belde ve manalı bakışlar. Objektiflere gerçekten çok güzel bir poz sergilemiş manken edasıyla. Yüzündeki o hafif alaycı ifade sanki "ay evet şıkım ve

bunun farkındayım" der gibi. Ceyda senin bu kaprisini yeriz ya :D peki bu karede sizin dikkatinizi çeken biri daha olmadı mı? Evet ramazan! Moda ikonunun yanında herhangi bir karede yer alabilmek amacıyla girmiş fotoğrafa. Yüzünde bu onurun verdiği bir gülümseme. Evet ramazan başardın ceydayla aynı karedesin ;)

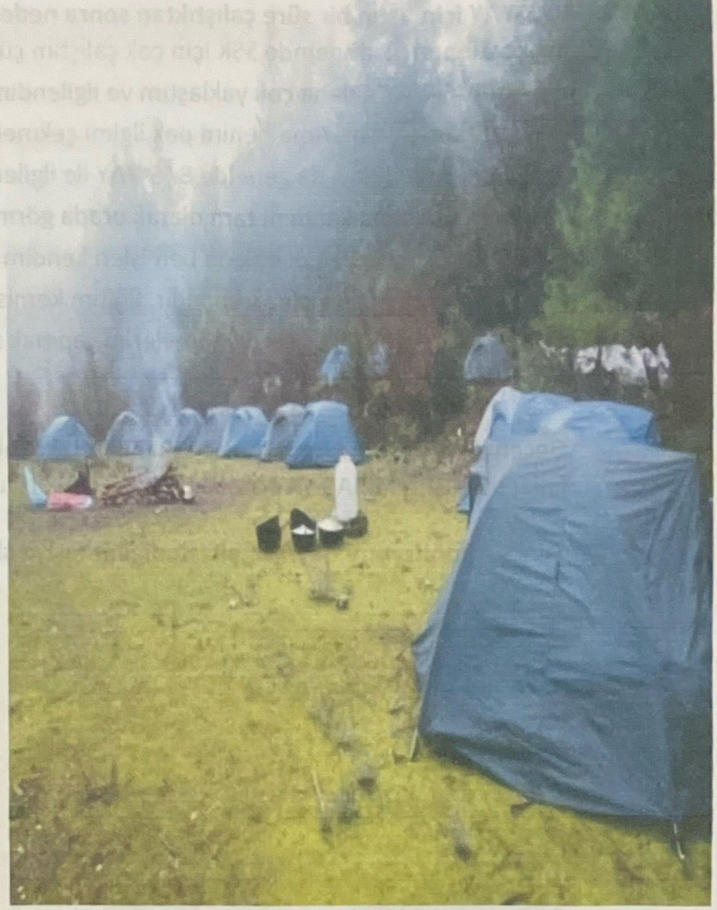
Yılın rüküşü ünvanına sahip olan Kerem Doruk Katlıoğlu'nu ve yılın şıkı ünvanına layık görülen Ceyda Acar'ı tekrar tekrar tebrik ediyoruz. Modasız kalmayın. Sevgilerimizle.

Dilan Şahin-Tuba Oturan-Sultan Kurt

YEMEK TARİFİ TADINDA KAMP

MALZEMELER:1 adet kamp lideri olmaya uygun lider yada ekipbaşı,kampa gidecek kişi sayısının üçte birinden bir fazla olacak kadar çadır,kişi sayısı kadar tulum,giden kişi sayısını kaldıracak kadar geniş bir kamp alanı,1 adet yeşil çanta,1 adet otobüs veya minibüs

Tarifi hazırlanışı: Öncelikle kamp lideri kamp için ortada yeterli malzeme olup olmadığını öğrenmek maksadıyla Çarşamba akşamı saat 6 da bir kamp toplantısı düzenler,elindeki malzemenin yeterli olduğuna karar verirse hemen hazırlıklara başlar eğer yeterli malzemesi yoksa sağdan soldan komşudan izci rica eder.Kamp otobüsü ayarlandıktan sonra kamp yolunda izciler şarkılarla yağlanarak kamp moduna sokulur.kamptan hemen önce izci sayımı olur ki yemeğin tuzu eksik olmasın.Kamp alanına ulaşıldıktan sonra izciler üçerli olarak özenle çadırlara yerleştirilir.Fazla olan çadır da bilimum erzak malzemeleriyle doldurulur.Asıl pişirme olayının olacağı akşam yemeği için izcilere odun toplatılır.Ne az ne de çok, kıvamında, biraz yiyecek verilen izciler yürüyüşe hazırlanır.Yürüyüş esnasında güneş ısıyla ve ve yorgunlukla ve de kaybolma hissiyle terbiye edilen izciler güzel bir kampın habercisidir.Akşam olunca gündüzden toplanan odunlarla ateş büyütülür.Ancak bu ateş izcilerin bir an önce pişme isteğine yardım etmez.İzcileri tam olarak pişirebilmek için gerekli olan ateş başında kol kola girip şarkı söylemek ve vampir oynamaktır.Saat 11 den sonra kıvama gelmiş izciler dinlenmeye bırakılır.Fırının köşesine yakın olan malzemeler (gece nöbetçileri) ateş başında çok takılmaktan dolayı biraz daha kızarır ve mangalda yapılmış çıtır tavuk kıvamında ıslı ve bol kızarmış daha leziz bir tatta olurlar.Sabah yedide bir saat daha uyusam ne güzel olurdu piskolojisiyle uyandırılan gençler fix kahvaltı menüsüyle karşılaşır ve olsun yine de bi an önce yiyelim de derken tam sabah sporunu duyup yıkılırlar.Ancak bu moral bozukluğu gün içinde oynanan oyunlarla telafi edilebilir.Ayrıca eğitim adı altında izcilere kendi başlarına ateş yaktırılarak kendin pişir kendin ye zevki yaşatılır.Ancak genelde kendi başlarına kıvamı ayarlayamadıklarında dolayı genelde çok dumanlı bir tatları olur.Son olarak tası tarağı toplayıp dönüş yolunda minibüste uykuya dalan izcilere katkı boya malzemeleriyle(efenim ruj olsun göz kalemi olsun kerembilir marka oje olsun) sunuma uygun güzel şekiller verilebilir.Afiyet olsun...

Eren Aydın

HASAN ONGUN İLE RÖPORTAJ

1.sınıf inşaat mühendisliğinde okumakta olan Eğitim Komisyonu Başkanı Hasan Ongun'un toplulukta 3.yılı doldurmuştur. Önceden ilk yardım ve maneviyat alt birim başkanlıklarını yapmıştır.

BAS-YAY için uzun bir süre çalıştıktan sonra neden EĞİT-KOM u tercih ettiniz?

Yeni olduğum ilk dönemde SSK için çok çalıştım çünkü ilk SSK başkanı benim çok yakın arkadaşım. İkinci dönem BAS-YAY'a daha çok yaklaştım ve ilgilendim. Yeni olduğum ilk dönem sonunda "MAL-COM'a dönük yüz" ödülünü aldım. Ama benim pek ilgimi çekmedi. Ulus'u pek sevmiyorum. Fularlı dönemimde de ekipbaşımndan dolayı da genelde BAS-YAY ile ilgilendim. Bir yere kadar herkes BAS-YAY başkanı olacağını düşünüyordu ama kendimi tam olarak orada görmüyordum. BAS-YAY komisyonu başkanı biraz daha yaratıcı olmalı. İkinci bir etken olarak da ben işleri kendim yapmayı seviyorum ve BAS-YAY başkanları işlerini dağıtmak ve takip etmek zorundadır. Eğitim komisyonu başkanlığında ise kendi görevlerimi rahatça yapıyorum ayrıca fularlılar da görevlerini yapmak zorunda olduğu için sıkıntı olmuyor. Bunlar EĞİT-KOM'u tercih etmemi sağladı.

Geçen sene eğitim komisyonu başkanı olmak gibi bir hedefiniz var mıydı?

Fular sözlüsünde BAS-YAY başkanı olmak istiyordum. Bir şekilde bu yolda buldum kendimi.

Seneye komisyonu devretmek istediğiniz kişiye şimdiden karar verdiniz mi?

Bir sonraki EĞİT-KOM başkanı eğit-kom üyelerinden biri olacaktır.

Bu sene eğitim komisyonunda yaptığınız değişikliklerden bahseder misiniz?

Arşivleme amaçlı daha çok elektronik ortama yöneldim böylece hem de daha pratik bilgi aktarımını sağlamış olduk. Eskiden dört aşamalı sistem vardı. Yeni izciler üç sınav bir sözlü oluyordu. Daha başarılı ama yorucu oluyordu. Bu yüzden ben bu sene için sadece temellerini attığım iki yıllık bir eğitim verme amacındayım. Fularlılar için pilot bir sınav uyguladım. İkinci dönem için de sınavdansa daha çok seminerlere yönelik bir sistem uyguladım. Benim fularlı olduğum dönemde araştırdığım üzere her hafta eğitim verilmesinin daha yararlı olacağı

kararına vardım. O dönemde Ersan Lider(ÇATAROĞLU / eski eğit-kom başkanı) ve Sinem Lider(ÇOKOĞLU)'in fikirlerini alarak uyguladığımız bu sistemin sıkışık bir haftada eğitimdense daha yararlı olduğunu düşünüyorum. Kamp yeri ve harita arşivleme alt birimi güncellendi. Üst üste iki toplantıda bunun için çalışıldı.

Her Pazar toplantılarından sonra verilen haftalık eğitimlerin geçen seneki sisteme göre daha faydalı olduğunu düşünüyor musunuz?

Mevcut şartlar içinde başarılı olduğunu düşünüyorum ama imkanımız olsa bütün eğitimin uygulamalı olmasını isterdim. Bu yüzden ne kadar kampa gidilirse eğitimin o kadar işe yarar kalıcı ve iyi olacağını düşünüyorum. Kampa gidin!

Birinci eğitim sınavının sonuçlarını göz önünde bulundurarak her hafta verilen eğitimlerin sonucunu aldığınızı düşünüyor musunuz?

Birinci eğitim sınavının amacı topluluğun yeniler tarafından daha iyi tanınmasını sağlamak. Eğitimi çok sorgulayan bir sınav değil. Daha teknik sorular ikinci eğitim sınavında sorulacağı için ilk sınavın sonuçlarını eğitime göre tam olarak değerlendiremem.

Yeni izcilerin kamplardaki hareketleri, bilgileri açısından bu sistemin daha iyi olduğunu söyleyebilir misiniz?

Seminerleri takip edenlerdeki farklılık tabii ki görülür ama çok katılmayanların kamplarda hazırlıksız ve bilgisiz olduğu belli oluyor.

İzcilere verdiğimiz eğitimlerin onların acil durumlarda işlerine yarayacaklarını düşünüyor musunuz?

İstekle takip edip dinleyenlerin ve gırgır yapmayanların her koşula hazırlıklı olacağını ve zorluk çekmeyeceğini düşünüyorum.

Sizce yapılan eğitim seminerlerini yeterli bilgi içeriğine sahip ve eğitici, akılda kalıcı bilgilerle yüklü mü? Tabii ki. Bu seminerler bir grup tarafından hazırlanıyor ve ben sadece son haline bakıyorum. Fularlı tayfası olarak çalışıyorlar ve ben her zaman arkalarındayım.

Başkan olarak alt birimlerinizin çalışma prensibini beğeniyor musunuz ve değişiklikler yapmayı planlıyor musunuz?

Alt birimlerime güveniyorum. Başkanlarının seçilmesinde benim de parmağım olduğu için başarılı olacaklarını düşündüğüm için buralara geldiler.

İlk yardım alt birimini geliştirmek, daha kapsamlı bir eğitim vermek amacıyla aklınıza gelen yeni planlar var mı?

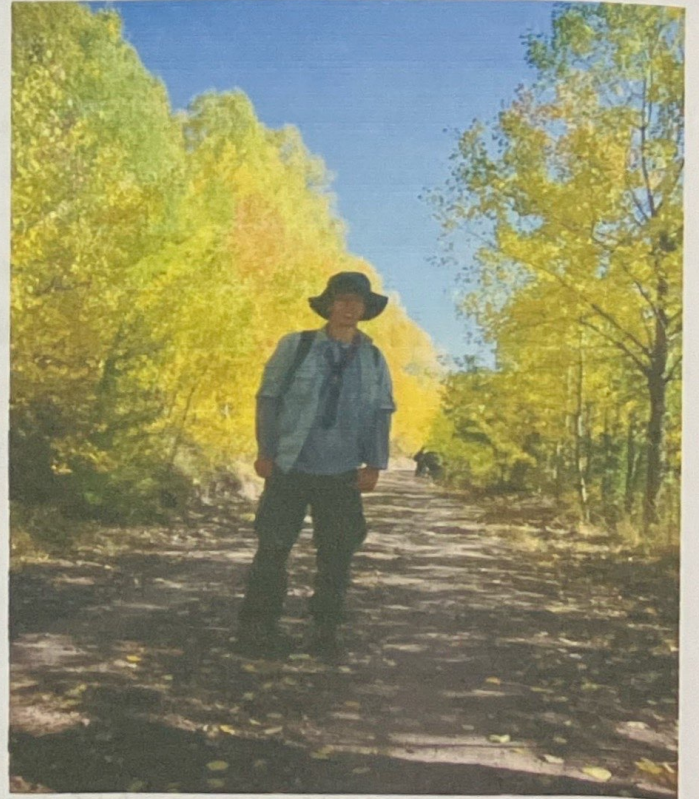
Başkanı olmadığım için dahil olmam çok doğru olmaz ama destek sunarım. Aynı zamanda insanların ön yargılarını yıkmak gerektiğini düşünüyorum işlemek gibi. Önünün açık olduğunu bu yüzden gelişmesinin gerektiğini düşünüyorum.

Hangi konuların eğitiminin verilmesinin daha zor olduğunu düşünüyorsunuz? Hangi konularda yeni izciler daha çok zorlanıyor?

Kimsenin fark etmediği ama gerçekten zor olan bir konu var: hiyerarşi. Bundan dolayı kopuşlar oluyor genelde zaten. En zorunun bu olduğunu düşünüyorum. Hiyerarşinin her basamağındaki bireye anlatılması gerekiyor ama zorlu bi iş.

İzcilik el kitapçığında bir izcinin bilmesi gereken bütün bilgilerin yeterli seviyede olduğunu düşünüyor musunuz?

Bir kamp yapmak için gerekli her şeyin el kitapçığında olduğunu düşünüyorum.

Gmail üzerinden komisyon üyeleri ile olan iletişimin geçen senelere oranla daha gelişmiş ve kolay olduğunu düşünüyor musunuz?

İleride tamamen bu sisteme geçileceği için bunu da fularlılara bir eğitim olarak görüyorum. Yararlı ve kullanışlı olduğunu, arşivleme için de daha kolay olacağını düşünüyorum.

Fularlılara yapılan sınavın bir değişikliğe ya da gelişmeye yaradığını düşünüyor musunuz?

Temeli komisyonları ne kadar takip ettiklerini ve bilgili olmalarını sağlama amaçlıydı. Düşündükleri yerde olup olmadıklarını görmeleri açısından yapılması gerekiyordu. Her soruda birkaç şey gizliydi ve bir sonraki aşamaya hazırlamak içindi.

Size göre diğer komisyon başkanlarıyla etkili bir şekilde çalıştınız mı?

Her komisyonun çalışma alanı daha farklı sonuçta aslında ama BAS-YAY ile bu sene çalıştık. Ben desteklemeye çalışıyorum genelde her türlü etkinliği. Elimden geldiğince de yardım etmeye çalışıyorum.

Son olarak neden bu kadar çok değişiklik yaptınız?

Eğitim Komisyonu'nun her zaman ne yapacağı belli oysa diğerlerinde hep bir bilinmezlik vardır. Ben bu statiklikten biraz kurtulmak istedim.

Benginur DEMİR - Erşan Selçuk KARAGÖZ

HANGİ KOMİSYON İÇİN DOĞMUŞSUNUZ?

1) Birisi uçurumun kenarına takılmış düşmek üzere, yapacağın ilk iş ne olur?

- a) İnsanı kurtarırım
- b) Fotoğrafını çekerim
- c) Dökülen paralarını toplarım
- d) Tahlisiye atmasını öğretirim
- e) Çantasını kurtarırım

2) Malzeme alırken neyine dikkat edersin?

- a) Aldığım satıcının iyi kalpli olmasına
- b) Tasarımına
- c) Fiyatına
- d) İşlevine
- e) Ağırlığına

3) Hangi laf sana göre?

- a) El ele verelim seninle
- b) Bu raf tam bana göle
- c) Olmaz Maykıl bende de yok
- d) Eğitim sizsiniz!
- e) Odaya giren her malzemeye çökerim

4) En sevdiğiniz etkinlik?

- a) Unicef yardım etkinliği
- b) Dinleti sizsiniz
- c) Monopoly oynamak
- d) Toplanıp düğüm çalışmak
- e) Ulus malzeme alımı

5) Hangisi seni mutlu eder?

- a) Pembe ve şirin şeyler
- b) Duvar boyama diye niyetlenip ne bulursan boyamak
- c) Aidat toplamak
- d) Yeni izcilere kazık sınav sorusu hazırlamak
- e) Sac tavayla karda kaymak

6) Kendinizi en huzurlu ve mutlu hissedeceğiniz yer neresi?

- a) Huzurevi
- b) Sahne
- c) Banka kasası
- d) Okul
- e) Ulus

7) Hangi film?

- a) Patch Adams
- b) High school musical

- c) Çılgın hırsız(despicable me)
- d) Up
- e) Alice in wonderland

8) Caddenin arkasında tek bir pabuç buldunuz. Aklınızdan geçenler..

- a) Sahibi yaşıyor mu acaba
- b) Kıyafetime uyar mı acaba
- c) Bunu ne kadara okuturum acaba
- d) Diğer teki nerde ki
- e) Markası ne ki

9) Hangisi kulağa zevkli geliyor?

- a) Eymirdeki çöpleri toplamak
- b) Telwede kopmak
- c) Kamp dönüşü sorumluluyla karşılaşmak
- d) Pazar toplantılarını sonrası slayt gösterisi yapmak
- e) Odada bırakılan eşyaları çöpe atmak

10) Hangi çizgi film kahramanısınız?

- a) Heidi
- b) Peter Parker
- c) Richie Rich
- d) Splinter Usta
- e) Fred Çakmak Taş

11) En sevdiğiniz renk?

- a) Tospembe
- b) Rengarenk

c) Para yeşili

d) Sıçtım mavis

e) Çadır mavis

Eğer bu şıklardan hiç birini seçemediyseniz veya seçmekte çok zorlandıysanız siz bir BİŞ-KOMsunuz..

a lar çoksa=SSK

b ler çoksa=BAS-YAY

c ler çoksa=İDİŞ

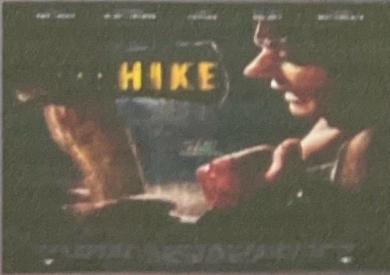
d ler çoksa=EĞİTKOM

e ler çoksa=MAL-KOM

Sinem Ünal-Merve Yüksek

HAYKI LİDERLERE BEĞENDİRMENİN YOLLARI

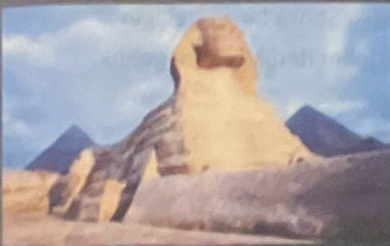
Hiking

What our families think we do

What our leaders thinks we do

What we think we do

What we actually do

- 1) Liderlerin kendi döneminde ki hayktan güzel olmamalı
- 2) Gerektiğinde bütün liderleri alacak kadar büyük olmalı
- 3) Üzerinde at koşturulabilmeli fakat içinde at koşturulacak kadar geniş olmamalı
- 4) İçeriye üşütecek kadar rüzgar girmemeli, sıcaktan boğulmamamız için biraz havadar olmalı
- 5) Çok katlı olmalı sonra kiraya verip köşeyide dönersiniz

- 6) Sucuk ve diğer yiyecekleri koyabileceğimiz soğutucumuz olmalı
- 7) Hayk ateşimiz soğuktan donacağımız kadar kısık sucukların pişebileceği kadarda harlı olmalı

Esra Sarıca-Ulaş Çetin-Birsev Karalı

MEZUNLARDAN KISA KISA

Hep biz konuşmayalım biraz da mezunlarımıza soralım dedik uzun uzun anlattılar ☺ Taylan Akkurt, Alper Kahvecioğlu, Ahmet Levent Avşar, Emre Taşkıran, Orkun Akmansoy, Sinem Çokoğlu ve Barış Düğencili'ye teşekkürler..

1.İzciliğe nasıl başladınız?

T.A: Okula geldiğimde bir şeyler arıyordum kendimi sosyalleştirmek adına. O zamanda dağcılık modaydı. İzcilik öyle duyulan bir topluluk değildi. Bende dağcılığa katıldım fakat zorunlu olan Elmadağ yürüyüşüne sabah kalkamadığımdan dolayı gidemedim. Böyle olunca topluluğa da giremedim. Sonra başka bir topluluk aramaya başladım ve 9.yurdun kapısında asılı olan ilanı gördüm. "Gelin kamp ateşimiz sizi de ısıtsın." yazıyordu. O afiştten etkilendim ilk olarak daha sonra toplantıya gitmeye karar verdim. Toplantı günü bunu da kaçırmayayım diye saatinden yarım saat önce odadaydım.

Daha ilk günden vuruldum. O zamandan belliydi devam edeceğim. Bugünlere kadar da devam ettim.

A.K: Hazırlıkta sonradan eniştem olan Murat Yalçın'a kamp çantasını götürdüğümde yürüyüşten haberim oldu. Bende kayıt yaptırıp yürüyüşe katıldım böylece.

A.L.A: Çevremde birkaç arkadaşım izci topluluğuna katılıyordu bende onlardan heveslendim.

E.T: Liseyi beraber okuduğumuz bir arkadaşımız yaz kampına gelmişti orda Taylan liderlerin tavsiyesi ile Odtü'ye gelince izciliğe mutlaka katılmaları söylenmiş. Beni de o haberdar etmiş hatta kayıt ettirmişti İlk tanışma yürüyüşüne, diğer arkadaş 1. Donem sonuna varmadan bıraktı biz hala kamplara gidiyoruz

O.A: İzciliğe başlangıç hikayemiz komik sayılır aslında... Biz o zamanlar UGT'ye takılıyoruz, hazırlıktan bir grupla beraber, akşam üstü dersten çıkınca yine o gruptan bir arkadaş, ki İzmir'den beraber gelmiştik, tuttu kolumuzdan bizi mimarlık amfisine götürdü. hepimiz çok kızdık işimiz gücümüz var barakaya gidelim napacağız burada diye, o da "benim kuzenim buranın başkanı olacak adı Emek Köse, dağlarda falan geziyorlar, kamp yapıyorlar, bir bakalım çıkarız" dedi... Mimarlık amfisine giriş o giriş... İşte en son sizinle kamptaydım:)))

S.Ç: Burcu (Caf) ekipbaşınızla beraber geldik. Aynı yurttaydık. 1.yurtta bilgisayar labı olduğunu öğrendik beleş oraya gittik. O zaman laptoplar yoktu tabi. Orda topluluklara bakalım bir dedik. Sonra birde izciliğin sitesine baktık. Oradaki resimler, dönen geyikler falan çok hoşumuza gitti. Hadi gidelim dedik öylece geldik.

B.D: Doğaya çıkmayı,dağı falan seviyordum baktım ona uygun izcilik vardı geldim ☺

2.İzcilikte sizi çeken şeyler nelerdi?

T.A: Dedim ya ilk başta beni çeken şey ateşti. Tanışma toplantısı günü toplantıdan sonra sandalyeleri boyayacaklardı. Çünkü diğer topluluklar çalışıyorlardı sandalyeleri. Boyama için gönüllü var mı diye sordular ben de

katıldım. O gün 3 lider ve ben boya almaya gittik. Sonra fularlılarla tanıştım yani ilk günden topluluğa adapte oldum. Ve o toplantıda liderlerin konuşması beni çok etkiledi. Ben orda hayran kaldım zaten. O arkadaşlık ilişkisi beni çekti. Ama hep doğa, kamp ve ateş kafamdaydı.

A.K: İlk dönemimde çok fazla kampa gitme fırsatı bulamamıştım. Aktif bir şekilde topluluk etkinliklerine vakit ayırmaya başlamam ise kamplara gitmemle birlikte ikinci dönem oldu. Yani en çok ilgimi çeken şey kampa gitmektir dersem doğru olur.

A.L.A: Beni en çok çeken gezmek ve kamp yapmaktı

E.T: İzcilikte beni çeken şey sıcak kanlı insanlar oldu en baslarda.

O.A: İzcilikte beni çeken ortamın olabildiğince doğal olması ve sadece kendin gibi olduğun zaman barınabilmen oldu... İzcilikteki düzeni, hiyerarşiyi, bağlılığı, keyfi, arkadaşlığı ve paylaşımı hayatımda başka hiçbir yerde bu kadar dolu dolu yaşamadım ve yaşayabileceğimi de zannetmiyorum...

S.Ç: Onu ben hala çözebilmiş değilim. ☺ Yeniye her kamp sonunda bir daha gelmeyeceğiz dedi ki ama tabi öyle bir şey olmadı. Tabi ki beni çeken arkadaş ortamıydı. Kamp ortamını da çok seviyorum. Çünkü orda herkesten soyutlanıyoruz telefon yok haberleşme yok bizbiziziz doğadayız.

B.D: Doğada kamp yapmaktı tabi ki.

3.İzci olduğunuz dönemde kamplarda başınızdan geçen en ilginç olay neydi?

T.A: *Çiçek ve çelenk olayını anlamam bir dönem sonuna mal oldu genelde bireysel takıldığım için. O zamanlar gerçekten çiçek toplamaya gidiyorlar zannediyordum.

*Çerkeşten aldığım bir çuval ekmekle otostopla bindiğim arabanın sahibinin hayrola hangi inşaat da çalışıyorsunuz diye sorması. Karabük Yenice'de Ersin Liderle yemek yerken lokanta sahibinin gelip hangi

inşaat da çalışıyorsunuz diye sorması. Ama onun suçlusu Ersindi onun tipinde vardı biraz amelelik ☺

A.K: Barış Atabay ve Ozan Akgül ile yaptığımız Likya keşif kampının tamamı ve yine o kampta susuz kalıp, 23 Nisan da bir önceki kıştan kalan karı eritip içmemiz ilginç anılardan birisi olarak sayılabilir.

A.L.A: Ya o kadar çok farklı, güzel ve ilginç olaylar yasadım ki burada yazmakla anlatılmaz ancak yüz yüze gelmemiz lazım.

E.T: Çok ilginç olaylar yaşamışım ama çok fazla ilginç olay yaşayınca her şey normal gibi gelmeye başlıyor insana ☺

O.A: Kampların ve şehir etkinliklerinin hepsi aslında başlı başına ilginç geçti bence, tekdüze, olağan bir tane kamp yaşamadım diyebilirim... Ama en ilginç neydi dersin, bir keresinde Kumluca'da kamp planlamıştık, gittik Emre Taşkiran, Taylan, ben üçümüz keşif yaptık, kamp yerini bulduk, yukarı çıkılacak kamyonu ayarladık sonra da geri döndük şehre, Emrelerde kalacağız, o gece fırtına, yağmur derken, bir sonraki sabah otobüsle yaklaşık 35 kişi geldi Ankara'dan. Gittik Kumluca'ya hava güzel, yani akşamki fırtına sanki Kumluca'yı pek vurmamış, ama yola bir çıktık, ne görelim, derelerin yatakları değişmiş, yolu bozmuş, hatta bir tanesi direkt yolun ortasından geçmeye başlamış, kaymakamlıktan bir greyder istedik, geldi itti bizim kamyonu derken planladığımız kamp yerine ulaştık, ama ohooo, kamp yerinde yeller esiyor... Kamp yapılacak yer kalmamış, fırtına talan etmiş... Sonra döndük geldik Gedelmedeki standart kamp yerine, ama çıkamıyoruz, kamyon kardan takıldı kaldı, döndük Kındılçeşme'ye, geceyi orada geçirdik, bir sonraki gün ancak ulaşabildik, 3 gün yapabildik dönem sonu kampını yani:)))

S.Ç: *Çok küçük olduğum için sürekli başıma ilginç olaylar geliyordu. Benim ekibimin adı Karabatanlardı. Kar kampına gitmiştik Turgay ekipbaşı vardı o zamanlar. O kar kampında kar neredeyse boyuma geliyordu. Turgay ekipbaşıda sürekli saçımı çekiyordu, benimle uğraşıyordu. Bende sürekli onu kovalıyordum, yakalamaya çalıştıkça daha çok batıyordum. Ordan ismim karabatan olarak kaldı.

* Ben uyuyordum o sırada ama anlatılanlar çok iyiydi. Işık Dağında 1.kamp yerinin yukarısındaki çeşmeye Serdar çığlık maskesini alıp gece su doldurmaya gelen nöbetçileri korkutmak için saklanmış. Tabi çeşmenin arkasından çığlık maskeli biri çıkınca nöbetçiler epey korkmuştu.

*Bolu- Mengen de 6 gün kamp yapmıştık. Ben bir daha öyle bir sefalet öyle bir teknolojiden yoksun bir kamp geçirmedi. Sıcaktı da. Gecenin köründe liderler bizi kaldırdı 12 saat yürüttüler. Mesela siz Çınar'a gittiğinizde uyudunuz ya biz uyumadan direk geri döndük. Banyo yok tabi. Telefon hiçbir yerde çekmiyor. Prof.u geçebilecek miyiz geçemeyecek miyiz, fular alabilecek miyiz alamayacak mıyız onlarında derdi var. Bunlara rağmen yorucu ve güzel bir kampa. Orda çok güzel anılarımız geçti. Hatta o kamp bize bir de şaka yaptılar. Yarımıza fular alamıyorsunuz dediler. Biz de herhalde layık değiliz bir eksikimiz var galiba diyerekten kabullenmiştik durumu.

*2010 Yenice dönem sonu kampında son gün eşyaları topladık gideceğiz artık. Kişi sayısını sayıyorum hep bir eksik çıkıyor ondan sonra ben Hasan lidere gidip teknil alalım bir dedim ama o pek gerek görmedi. Bende herhalde yanlış sayıyorum diye aldım. Bindik kamyonu gidiyoruz biz liderler önde oturuyoruz. Arkadan da millet Oktay nerede nerede deyip duruyor herkes önde oturuyor o deyip onlarda pek takmıyor ama bozuluyolar birazcık tabi liderlerin yanında ne işi var falan diye ama bizim de yanımızda yok. Merkeze indik artık bir teknil alalım dedik bir baktık Oktay yok. Telefonla aradım direk bana telefonda verdiği tepki "liderim nolur bana yokluğumu şu an fark ettiğinizi söylemeyin." Oldu. Ondan sonrası da birazcık karıştı tabi ama en sonunda buluştuk.

B.D: *Renk oyunu oynuyorduk. Mustafa Karpuz diye bir arkadaşı yakalamaya çalışıyordum. O bir yamaçtan atladı ee tabi bende onu takip edip hiç aşağıya bakmadan atladım. Orası da biraz yüksekmiş. Son olarak aşağıda buluşmuş olduk.

*Yenice keşif maceramız aklıma geldi ama bunu burada anlatmak olmaz ☺

*Sinemle kamp sorumlusuyduk. Geçen kamplardan çok artan işe vardı. Onları hesaba katarak alışveriş yaptık ama odada artan işeleri almadan kampa gittik. Tuz odada var diye az almıştık. Daha sonra çorbalarda ortadan kayboldu. Öyle olunca Levent lider kafasından bir çorba uydurdu. YÖK yemeği için şekeri almayı da unutmamışız onu sonradan fark ettik. Köylüde gelin şeker var bizde biz verelim deyince adamın motoruna atlayıp gittim ben. 2 torba şekerden 1 torbasını alıp kapının önüne koydum. Sonra şekeri veren adam gel sana evi gezdireyim deyince ben de gittim. Bir geldim ki kapının önünde inek ağzında bizim şeker torbası bir o yana bir bu yana sallayıp etrafa saçıyor şekerleri. Öyle olunca bizim 1 torba şekerde gitti. Diğer torbayı da istedim adam da onu vermedi. En son elim boş bir şekilde döndüm kamp alanına. Ozan lider sordu şeker nerede diye inek yedi diye cevap verdim. Dalga geçiyorum sandı 5-6 kere daha sordu. O an herkes kopmuştu zaten.

4.İzcilik özel hayatınızı nasıl etkiledi?

T.A: Sırt çantasına alıştım. Hayatımı 80 litre linoport çantama sığdırdım resmen nereye gitsem yanımda. Ayrıca yemek yapmasını da öğrendim.

A.K: İzcilik özel hayatımı şöyle etkiledi dersem biraz küçümsemiş olurum.

Benim için izcilik özel hayatımın büyük bölümünü kapladı. Özellikle zaman geçtikçe yakın arkadaşlarınızda izcilik içinden olması ile birlikte hayatınızın büyük bir bölümünü kaplıyor. Yanlız bu aynı zamanda başka bir tehlikeyi de beraberinde getiriyor. Bu arkadaşlarınızla ortak konunuz sadece izcilik olursa bu önce izcilikten sonra o arkadaşlarınızdan kopmanızla sonuçlanacak bir yola sokabilir sizi. Biz biraz şanlıydık sanırım dönem olarak. Böle bir sıkıntı yaşamadık ki hala görüşüyoruz.

A.L.A: Özel hayatımı hiç etkilemedi hatta pozitif yönde katkıları oldu.

E.T: İzcilik özel hayatımı değişik şekillerde etkiledi fazla detaya girmeyeyim ☺

O.A: Özel hayatımı, beni kendimle barışık, sakin, sabırlı bir insan yaparak değiştirdi bence. Bir de, kaç yaşında olursam olayım, nerede olursam olayım, yaptığım, düşündüğüm her şeyde aldığım her kararın altında sanki o günlerin pozitif bir etkisi varmış gibi geliyor... Bu etkinin de değişmesi imkansız, yani içimde artık beni ben yapan şeyin orası olduğunu biliyorum, bu ne üniversite etkisi, ne de büyümeyle özetlenebilecek bir şey değil, sadece ve sadece İzcilik insanın karakterinde ve ruhunda bu derece derin izler bırakabilir...

S.Ç: Özellikle ekipbaşı olduktan sonra haftanın 6 gününü odada geçiriyordum. Kampada gidersem hep ordaydım. Bölümden çok arkadaşım olmadı ama 3. Ve 4. Sınıfta grup çalışmaları olunca mecbur arkadaşınız oluyordu. Özel hayatımda izcilikti. Boş zamanlarımızda hep odadaydık. Ama ben olumlu etkilediğini düşünüyorum. Topluluk içinde konuşmayı, grup çalışmasını, liderliği öğreniyorsun sonuçta. Birçok şey öğreniyorsun birde bunları extreme koşullarda öğreniyorsun. Bu insanı diğer insanlardan baya bir farklı kılıyor. Yararlanmayı bilerseniz çok şey katıyor insana.

B.D: Zamanımın çoğunu izciliğe ayırdığım için ,izcilik çevresinin geniş olmasından dolayı derslere pk vakit ayıramadım. Dersleri birazcık kötü etkiledi ama onun dışında kötü bir etkisin görmedim. Önceden de yemek yapıyordum ama bunu kamplarda geliştirdim. Bir de konuşkanlığım arttı önceden daha az konuşurdum.

5.Sizin bulunduğunuz dönemle bu dönem arasında farklar var mı?

T.A: Aslında eskiyle yeni arasında çok fark yok. O yüzden bu kadar zaman geçmesine rağmen şimdi kolayca adapte olabildim. O günden bugüne kadar topluluğa gelenler hep aynı kişi profiline sahip. Aynı dostluk havası. Ama o zamanlara göre topluluk daha aktif kamp ve şehir etkinlikleri bakımından.

O zamanda Pazar toplantısı ve pano olmazsa olmazdı. Ama bir ara ünite 200

kayıt alınca toplantılar iptal edildi fakat daha sonra tekrardan yapılmaya başlandı. Farklardan biri o senelerde 2-3 tayfa direk ekipbaşydı. Fuları verdikleri kişileri ertesi sene sınavsız direk ekipbaşı yapıyorlardı. 2şerli 2 şerli ekipbaşı görevini sürdürüyorlardı.

A.K: Her dönemin kesinlikle kendi karakteri vardır bana göre. Bizim dönemde 30-40 kişi fular aldı. Bu kişilerin çoğu aktif olarak devam etti. Bordo fularlı olduğum senelerde YK nın yarısından fazlası dönem arkadaşydı. O yüzden Liderler, ekipbaşları, fularlılar ve yeni girenler arasında diyalog çok rahat sağlanıyordu. Böyle olunca sorunları fazla enerjinizi harcamadan çözme fırsatınız oluyor. Buda Özellikle liderler için çok büyük bir avantaj. Şu anda gördüğüm kadarı ile liderlerin sırtındaki yük bizim zamanımıza göre daha fazla. Buna rağmen gayet güzel idare ediyorlar. Ama bize nazaran daha fazla yorulduklarını tahmin ediyorum.

A.L.A: Bence çok fark yok, sadece fark biraz klasik olacak ama nesil farklılığı sebebiyle tarzlarımız farklı. Onun dışında kamp ortamı, arkadaşlık aynı kalmış.

E.T: Farklar var ama konsept aynı gibi, hani ergen çocuklar görünce bir komik değişik gelir ama bu ergenlik

durumunun zamanında seninde başından geçmesi sırasında aynı şeyleri seninde yaptığını hatırlaman gibi. Her şey aynı gibi...

O.A: Tabi ki farklar olacak, insanlar değişiyor, ama karakterler ve sistem, yapı aynı. Bu son dönem sonu kampında fark ettiğim, ortam benim bıraktığım döneme kıyasla biraz daha sertleşmiş gibi geldi bana, bu mutlaka şartların gerektirdiği şekilde yaşanan bir gelişmedir, ama tabi ki aynı hislerin, aynı kuralların devam ediyor oluşu muhteşem bir duygu...

S.Ç: Her dönem tabi ki farklılıklar oluyor. Çünkü her dönem YK değişiyor, YÖK değişiyor, insanlar değişiyor, geleneklerimiz aynı ama bazı nüanslar oluyor tabi. Ama ben izcilik ruhunun hep aynı kaldığını düşünüyorum. 25.yıl kokteylinde mesela eski izciler geldi. Fotoğraflara bakıyorsunuz tipler hep aynı. Kamplarda verilen poz bile hep aynı. Ben o dönemlerde tanışma toplantısı yapmama taraftarıydım. Gerek yok diye düşünüyordum. Hep aynı tip adamlar geliyordu nasılsa. Aynı tarz insan gelmeseyse bile zaman içinde herkes aynı türden insan oluyor. Önceki dönemlere göre bilgiye ulaşmak sizin açınızdan daha kolay. Daha çok kamp yapılıyor. Ben yeniye mesela her hafta kamp yapılmıyordu. Ben ekipbaşı olduğumdan beri senede 20 kamp yapılıyor neredeyse. Malzemeye ulaşmakta daha kolay. Artık spor müdürlüğü malzemeyi karşılıyor, uzun yola gittiğimizde yol parasını veriyor. Artık daha çok sayıda kamp karşılayabilecek kapasitemiz var.

B.D: Yeni olduğum dönem yeni olanlar yaklaşık 30 kişiydi. Bu otuz kişide birbirine çok bağlıydı. Tamam sizin de aranız iyi ama o zaman ki daha farklıydı. Bizi YÖK'le pek alakamız yoktu. Liderleri sadece kamplarda görürdük. Bu diyalogu kıran Levent lider oldu. Bizim dönemimize göre kamplarda oynanan oyun sayısı arttı. Önceden vaktimizi ıvrır zıvrır şeylere ayırırdık. Şimdi bu zamanların daha verimli değerlendirildiğini düşünüyorum. Yürüyüşler, kamplar öncekine göre daha kolay geçiyor. Ya da alıştığım için bana öyle geliyor. Komisyon kavgaları azaldı. Tabi bir de o zaman ki TK lar var dönemin en büyük TK dönemi idi.

6.Toplulukla ilgili yapmak isteyipte yapamadığınız şeyler oldu mu?

T.A: Tuvaletle aramızdaki duvarı yıkıp odayı büyütmek malcom ken tek hayalimdi

A.K: Voleybol turnuvasını kazansaydım çok sevinirdim. O biraz içimde kaldı Aslında yapılan ama yönetimin değişmesi ile birlikte devam etmeyen Yaz Kampı organizasyonu vardı. Onun kaldırıldığını duyduğumda çok üzülmuştüm. Yanılmıyorsam Taylan Lider ile birlikte başlamıştı o organizasyon. Bizden sonrada 2 dönem daha devam etti. Sonra Yönetimin değişmesiyle kaldırıldı.

A.L.A: Arama kurtarma timi kurmak istiyorduk bu amaçla Abdullah Kılınç ile baya uğraştık fakat istediğimiz yapamadık.

E.T: Topluluğa araba almak istiyordum ve hala istiyorum ama dingilin biri uçar veya kaza yapar diye korkuyorum...

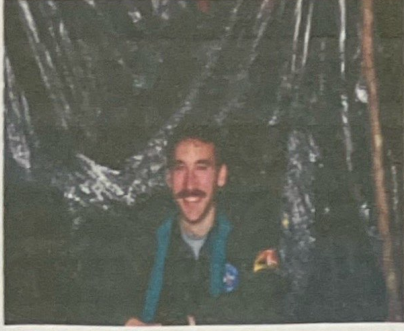
O.A: Yapmak isteyip de yapamadığım şeyler mutlaka var, daha çok kampa gitmek, daha çok yardım etkinliği yapmak, üniteye daha çok eğitim verebilmek isterdim, bir de pişmanlıklar var tabi, işin orasına hiç değinmek istemiyorum, özellikle kardeşim dediğiniz insanları kırmayı hiç istemezdim, hele ki şu anda üzerinden yıllar geçince ne kadar saçma bir karar vermişim diyorsan, üzücü oluyor...

S.Ç: Kar kamplarının 2.dönem zorunlu olmasını istiyordu. Ama farklı görüşlerde olan kişiler bunun bir gönüllülük işi olduğunu söylediler. Eğitim komisyonunda daha çok işler yapmak istiyordum. Bas-Yayda daha fazla çalışmak istiyordum. Fularlılara, ekipbaşlarına, liderlere de eğitim verilmesini istemiştım. Ama bu

eğitimler sınamak amaçlı değildi.

B.D: Duvara çantaları asmak için raflar yapmak istiyordum. Aslında yapmıştım ama ya duvarın yeterince dayanıklı olmadığından ya da bizim beceriksizliğimizden o plan suya düştü. Duvara açılıp kapanabilir Türkiye haritası asmak istemiştım ama o da olmadı.

8. İlk liderleriniz ilk ekipbaşınız kimdi? Kendi ekiplerinizin adı neydi?

T.A: İlk liderlerim: Tolga Kuntasan- Kadir Yorulmaz(Kral)-Yılmaz

Karaca. İlk ekipbaşım: Taner Tezcan (Odtü izci armasını yapan kişi) ama ekibin ismini hatırlamıyorum. Ekiplerimin adı: Orman kebabı

A.K: İlk liderim 1 ay kadar Murat Yalçın dı. Sonra Emek Köse'ye

bıraktı ve Emek lider o senenin sonuna kadar devam etti. İlk ekibim

Halil Çolak'ın ekibi Özgür Willy lerdı. 1 . dönem sonu kampında lider olması ile birlikte Gömeç Öktem in ekibi Son Conan Kazlar a geçmiştım. Benim Ekibimin ismi Torpilli Keşşaf lar dı.

A.L.A: İlk liderim Halil Çolak, ilk ekip başım Orkun Akman soy. Ekonominin ismi semenderler...

E.T: İlk liderim Murat Yalçın'dı ama hemen ben girdiğimde Emek Kepenek'e bıraktım. Ekip başım Volkan Adakan oldu 2 sene. Ekip ismim advanced picnikers idi.

O.A: İlk liderim Murat Yalçın'dı, ama hemen değışti, Emek Köse oldu. ilk ekipbaşımın adı Alper Yıldırım idi, benim ilk ve son ekibimin adı da Tapirler idi. 1 sene kendi ekibimi yönettim sadece:(

S.Ç: İlk liderlerim : Ali Tunç-Ozan Çalışkan-Levent Demirci. İlk ekipbaşım: Ersin Kocaadam (Zıçanlar). İlk ekibimin adı: Karabatanlar

B.D: İlk liderlerim : Ali Tunç-Ozan Çalışkan-Levent Demirci. İlk ekipbaşım: Melih Başaran(Şirinler) hatta madenci şirindim ben. İlk ekibimin adı: Hunga Munga

Rıdvan Özkiremitçi-Tuba Oturan

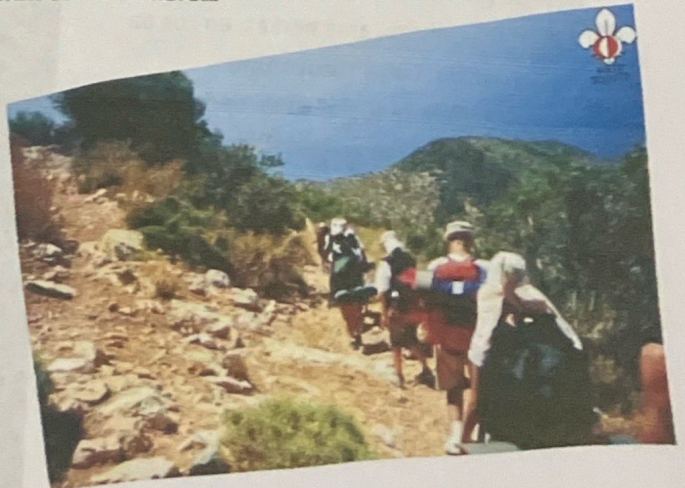
ODTÜ İZCİ GRUBU VE LİKYA YÜRÜYÜŞÜ

Merhabalar

Hasan'ın (Ongun olan) benden Likya Yürüyüşü ile ilgili bir yazı istemesi beni o günlere, 9 sene öncesine götürdü. Zaten arada sırada açar eski dosyalarımı bakanım eski resimlere...

Neler yapmışım, nelerle uğraşmışım... İyi bir koleksiyoncuym ya da iyi bir toplayıcıym diyemem ama genelde pek atmayan, atamayan biriyim.

Yazdığım notlar, kâğıt parçaları, resimler, defterlerim, kitaplarım... Bunlar yıllar sonra değeri geliyor aslında. Kişisel arşiv diyelim buna, öyle çok düzenlisinden de değil, düzensizinden de. Orta hallisinden...

Hala saklarım Likya Yürüyüşünden notları, resimleri, haritaları, afişleri, el afişlerini...

Çantan hazır mı yolumuz çok uzun...

Trimmliler'in Kalıntıları...

500km...

Likya...

İlk hikâye nasıl başladı hatırlamıyorum. Halil Lider miydi bu işi ilk başlatan yoksa... Bir toplantı var gözümün önünde canlanan, 6.yurt kantini sanırım, ben, Halil, Kerem bir de Köksal Bey. YK'da da konuşmuştuk sanırım daha öncesinde. Köksal Bey Kuru Rotary Kulübü'nün başkanıydı. Kızı üniteye izciydi, o vesileyle tanıştık. Biz miydik böyle bir etkinlik yapmayı düşünen yoksa aramızdan sadece birisi mi... Kate Clow ismini, Likya'yı ilk orada duydum.

Projeyi önce biz lider ve yardımcıları sahiplendik diyebilirim. Yapabilir miydik, yapamaz mıydık az tartışmadık kendi aramızda. Kantin masalarında çay kokulu uzun sohbetler. Ama sonra...

Halil Çolak, Kerem Aydın, Barış Atabay, Buğra Ülengin, ben... Sonra Ersanlar, Serenler, Burcular, Ersinler, İlkerler, Kazımlar, Aykutlar, Cengizler, Kurtuluşlar, Özlemler, Melisler, Bünyamiler, Ozanlar, Alperler, Emreler, Orkunlar, Abdullahlar,

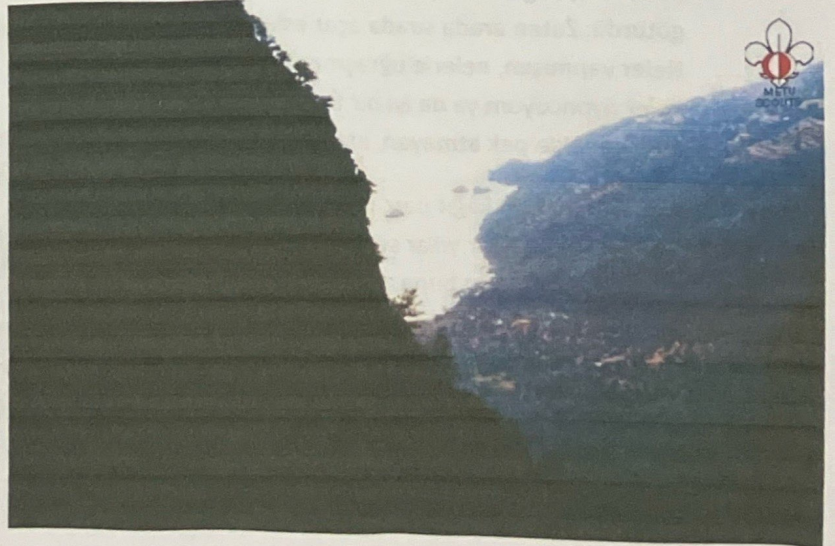
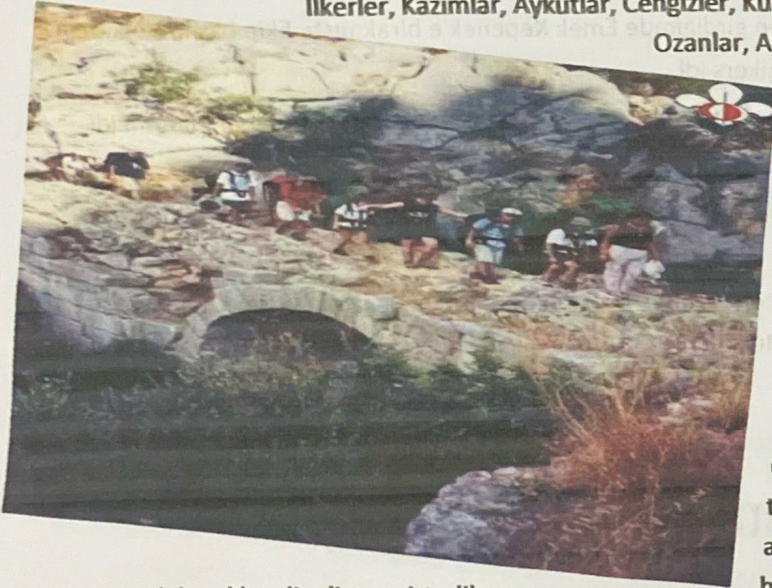
Cerenler, Didemler, Sıllalar, Meltemler ve adını burada saymadığım herkesi düşününce, biz bu güzel adamları bir daha hayatta bulamayız bir arada dedik, bu kadro bir daha zor gelirdi aynı yere. Bu projeyi yapsak yapsak biz yapardık.

Onur K. bir YK toplantısında şöyle söylemişti. "Bu topluluğa hep iyi adam gelir, ben yıllardır buradayım daha kötü adam görmedim". Gerçekten de öyledir ünite. Hep güzel insanlar tanıdım ben de üniteye. Bu kadar iyi adam bir araya gelmişken, zaten güzel işler yapan biz, bir biraz daha zor olsun, ama değsin dedik. Öyle de

şey daha ekleyelim listeye istedik, oldu. Değdi doğrusu...

Sözü fazla uzatmadan projeye dönelim tekrar. Yavaş yavaş şekillenmeye başladı her şey. Toplantılar yaptık neredeyse her hafta. Topluluktaki herkes çalıştı diyebilirim, ama herkes, en çok da fularlı izciler. Likya Yürüyüşünü düşündüğümde topluluktaki herkes bir bir geçiyor aklımdan gerçekten de.

Okulun farklı yerlerinde stantlar kurup projeyi tanıttık. Adına, Trimmliler'in Kalıntıları dedik. Levent (Emmungil) bir afiş hazırladı. El afişleri hazırlayıp dağıttık. Okulun her yerinde bizim afişler vardı

diyebilirim. Okul dışında da başka üniversitelere açtık etkinliği. Üniversite öğrencisi / mezunu herkes gelsin, hem yürüyelim, hem de tanışalım istedik. Bahar aylarında birkaç seminer de yaptık konuyla ilgili. Patara Arkeolojik Kazısı başkanı Fahri Işık geldi okula ve bize Likya'nın ne kadar Anadolulu olduğunu ne kadar da bizden olduğunu anlattı. Köksal Bey ofisinde bir odayı bize verdi. Halil'le ve diğer başka arkadaşlarla günler boyu orada hazırlandık, konuştuk, telefonlar açtık, tartıştık, planladık...

Yürüyüş bayrak yarışı gibi olacak dedik. Her biri birbirini takip edecek 4'er gece 5'er günlük peş peşe 10 farklı kamp planladık. Her bir kamp, bir önceki yürüyüşün bittiği noktadan başlayacaktı. Her gün 12.5km yürünecekti. Çantaları sırtımızda biz mi taşıyacaktık, yoksa başka bir yol mu bulmalıydık. Temmuz ve Ağustos ayları çok sıcak olacaktı ve yürünecek yol 500km'ydı hem de 40 günde...

O sıcak günlerde sabahları çok erken ve akşamüzerleri yürüyebilirdik ancak. İlaşeydi, çadırdı, suydı derken her bir konuyu düşündükçe işin zorluğu daha da gözümüzü korkutuyordu.

Sonra her bir kampı farklı gruplar yürüyenecekti. Nerede buluşacaklardı? Nasıl kamp yerine ulaşacaklardı... Ne yiyeceklerdi, nasıl pişireceklerdi... Peki ya ilkyardım? Rotadaki hastaneler neredeydi. Yoldaki su kaynakları nelerdi, yürünecek patikaların zorluk derecesi nasıldı. Su... Su bulabilecek miydik, deniz seviyesinden çok da yukarda olmayacaktık, sonra maki, ormanlık bir alana giriyor muydu rota... O çalının arasında su... Zor... Çok zordu...

Yüzüncüyıl'da bir izcinin evinde büyük bir toplantı hatırlarım. Sadece fularlı erkek izcilerdi katılanlar. Kızlar kızmıştır bize eminim ☺. Ama planladığımız şey zordu: Keşif Kampı. 2 günde 2 kamp rotası boyunca yani yaklaşık 100km yürümek, her şeyi not düşmek, hastane, yol, su, uygun kamp yeri vesaire her şey hakkında bilgi getirmek gerekecekti. Yine de kızlar da katılmak istedi bu yürüyüşlere ve katıldılar da, eminim hala bana kızanlar vardır aralarında ☺. 5 farklı tim aynı hafta sonu Likya Yolu'nun 5 farklı noktasında başlayıp 5 farklı noktasında bitirdiler keşfi.

Bu keşif kampları sonucunda rotanın ünitedeki tanınırlığını artırmayı başardık. Ve sanırım bizim için en önemli basamaklardan birisi olmuştur bu keşif planı. Zira gerçek yürüyüşte, bu birkaç günlük keşiflerde kazanılan tecrübeler bize çok şey kattı diyebilirim.

Bir senaryo hazırladık. Her bir grubun, rotada hangi gün hangi saatte ki bu birim

gerçekten doğrudur, nerede ve nasıl olacağını, ne yiyeceğini, nerede yatacağını, nereye nasıl ulaşacağını planladık. Bunların yanında kültürel etkinlikler ve eğlenceler de planladık. Yol ücretlerini insanlar kendileri karşıladılar. İAŞE masrafı için de bugünün parasıyla 35'er lira verdiler.

Unutamadığım anlardan biri de şudur. Halil'le Ankara'dayız kamp öncesi. Akşamüzeri Köksal Bey'in ofisten çıkıyoruz. O gün ya da ertesi gün Halil ilk kamp için Fethiye'ye gidecek. Her şey hazır, planlar tamam, kamp ekipleri belirlenmiş, herkesle konuşulmuş, herkes farklı farklı illerden şehirlerden yola koyulmuş. Kate Clow ve Sargun Hoca (Ali Tont) da ilk yürüyüşe katılacak. Onlar da geliyorlar. Ama bizim bir eksikimiz var. Kamp

tayfası yürürken çadırları, iâşeyi, tulumları ve matları taşımalarını planladığımız araç yok piyasada. Bir türlü olmadı işte, bulamadık. Moraller sıfır, Halil de ben de başımız önde ofisten çıktık. Ne yaparız ne ederiz onu konuşuyoruz. Her şey yolunda, ama asıl önemli şey hariç. Çünkü o araç olmazsa tüm kamp bir işkenceye dönebilir. Halil’le arabaya bindik.

Ses çıkmıyor ikimizden de... Öyle bakıyoruz...

Ne yapacağız... Halil kontağı çevirdi, radyo da çalıştı o anda... Ve radyodaki şarkı şuydu hiç unutmam.

Cebimde ucu ucuna yetecek bir para

İçimde umutlar

Bir çanta ve anılar koyuldum yola

Akdeniz merhaba

Tarlada patikada dağlarda

Başka bir tat var yollarda

Çok yorulmuş bir haldeydim

Kendimi buldum aşkında

Bekler sahilde meltem içimde fırtına

Yeniden de sevebiliriz Akdeniz

Sensiz avare geçer hüznü akşamlar

Yeniden de sevebiliriz Akdeniz

Dereden tepeden gel kıydan köşeden gel

Yatağını yorganını çeyizini bohçanı

Yüreğini kapta gel

Halil’le birbirimize baktık. Ve herhalde o andır derin bir nefesle sakinleşip kendi kendimize “tamam ya, gidiyoruz!” dediğimiz an.

Sonrası...

Sonrası malum, gittik, yürüdük, eğlendik, yeni dostlarla tanıştık. Ne manzaralar gördük ki akıllara zarar... Yolun ve elektriğin olmadığı, yazları bir tarlanın başında ufak bir barakada yaşayan bir teyzenin elinden bahçedeki sarnıçtan gelen suyla taze taze demlenmiş çay içtik. Ateşler yaktık, yemekler pişirdik. Denize girdik. Yat turu yaptık. Su kemerlerinden yürüdük. TRT’den aradılar kamp sırasında, radyoya konuştuk, ben ve Sıla’yı sanırım konuşanlar. Sıla’ya radyodaki

sunucu bir genç kız olarak orada olmanın zorluğunu sordular hiç unutmam. Halil Lider’le yerel bir televizyonda röportaj yaptılar.

Kampın birinde rotayı kaybettik, sonra bir ses, uzaklardan az duyuluyor ama nereden bağıyor? Ne diyor? Sonra gözüme yüksek tepelerin birinde bir yaşlı çoban teyze ilişti. Bize rotayı gösteriyordu.

Okulu olmayan bir köye deniz kıyısından sarnıçlardan su içerek patikalardan yürüyerek ulaştık. Tanıştığımız teyze "Neden yürüyorsunuz oğul? Para mı veriyola size?" diyordu. Allah'ın sıcağında bu eziyet ancak para karşılığı yapılabilirdi ona göre. "Yok teyze! Biz cebimizden para veriyoz bunun için!"

Ateş başında şarkılar türküler söyledik, o kara demliklerden çaylar içtik. Sabah gün ışımadan kalkıp güneşle yola koyulduk. Güneş tepeye çıkınca ya bir ağacın altında yattık ya da denizde serinledik.

Patara'ya su götüren kemerlerin üzerinde yürüdük. Patara'da Fahri Işık Hoca bize antik şehri gezdirdi. Xanthos'un yakınında kamp kurduk. Antik kente su taşıyan kemerleri takip ettik. O eski suyunun kaynağına gittik. Güzel bahçelerden, köylerden geçtik, köy kahvelerinde çaylar içtik.

Herhalde daha saatlerce konuşurum Likya hakkında... Ve sanırım her katılanın da iyi kötü söyleyecek bir şeyleri vardır. Ama zamanınızı almayayım isterseniz. Likya Yürüyüşü o yılın sonunda mutlaka bitirilmesi gereken bir proje olmuştu benim için. Ah şu yürüyüş bir başlasa diye dualar etmiştim başında. Sonrasındaysa ah şu yürüyüşü bir sağ salim bitirsek diye de dualar ettim.

Ama Likya Yürüyüşü'nü bir türlü bitiremedik hala. O yürüyüş çoğumuz için bir başlangıçmış meğer. Orada tanıştığımız arkadaşlarla dost olduk. Evlerimizde etkinlikler yaptık sonraki yıllar. Sazlar çaldık, türküler söyledik Ayşe'lerde. Yalçın Abilerde toplanıp yemekler yedik. Hala görüşürüz çoğumuz yıllar geçse de.

Benim üitedeki katıldığım ekiplerden birisi de Carpe Diem'dir. Likya'daki yürüyüşte de zamanın en kısa dilimlerini paylaştık güzel insanlarla. Şimdi nereye gitsen, o anıları yanımda götürürüm gittiğim her yere. Arada resimleri açar bakırım o güzel insanların yüzlerine. Mutluluğu o fotoğraflardaki dostların yüzünde görürüm. Hala o dostlarla buluşuruz arada sırada, yeni anılar ekleriz hâlihazırdaki anılarımıza. Likya Yürüyüşü denince ODTÜ İzci Topluluğu'nu düşünürüm. ODTÜ İzci Topluluğu denince de hep iyi ve güzel insanlar gelir aklıma.

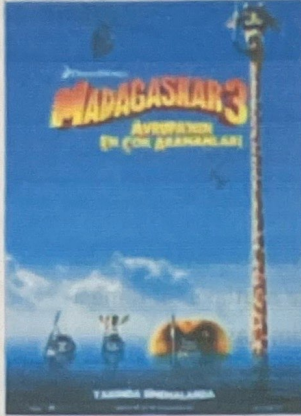

Beyaz

Bayezid Özden
2002 BSc CE
2006 MSc CE

KÜLTÜR-İZ

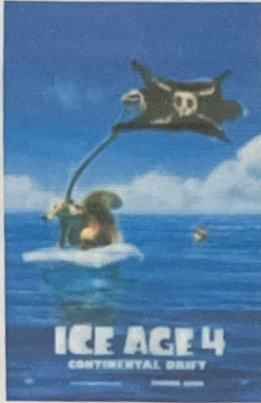
VİZYONA GİRECEK FİLMLER

Madagaskar 3: Europe's Most Wanted [3D] (8 Haziran 2012)

Dört sevimli arkadaşımız olan Alex, Melman, Gloria ve Marty New York'a dönmek için yine çaba içerisinde. Bu sefer bir sirk katılırlar ve sirk ile birlikte gezmeye başlarlar.. Fakat sirkte başlarına geleceklerden haberleri yoktur.

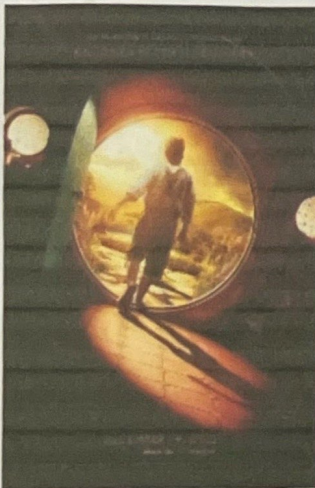
Animasyon düşkünü izciler için beklenen an geliyor. Daha önceki serilerde ince esprileriyle kahkahalara boğan yönetmenliğini Eric Darnell ve Tom McGrath'ın yaptığı Madagaskar çok yakında...

Ice Age: Continental Drift [3D] (29 Haziran 2012).

Bir buzdağından derme çatma bir gemi yapan kahramanlarımızın maceralarla dolu epik deniz seferi başlıyor. Manny ve arkadaşlarını bu yeni dünyada egzotik deniz canavarları ve acımasız korsanlar da bekliyor.

Yönetmenliğini Steve Martino ve Mike Thurmeier'in paylaştığı Ice Age 4 yine tüm sevecenliği ve komikliğiyle izcileri bekliyor...

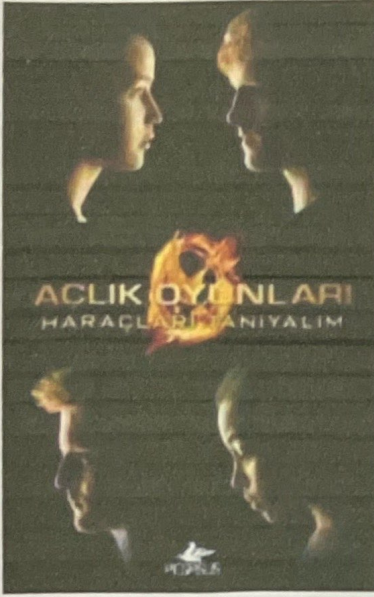

The Hobbit: An Unexpected Journey [3D] (14 Aralık 2012)

John Ronald Reuel Tolkien'in, Yüzüklerin Efendisi üçlemesinin öncül kitabı olarak da görülen, Hobbit kitabı Guillermo del Toro tarafından sinemaya uyarlayacaktı ama filmin yapılması ile ilgili belirsizlikler nedeniyle filminden ayrıldı ve film Yüzüklerin Efendisi'nin yönetmeni Peter Jackson'un çekeceği kesinleşti. Çekimlerine 2010 yılı itibarıyla başlaması planlanıyordu. 2012 ve 2013 Aralık aylarında vizyona girmesi bekleniyor. Filmin oyuncu kadrosunda, Ian McKellen (Gandalf), Andy Serkis (Gollum), Richard Armitage (Thorin Meşekalkan), Aidan Turner (Kili), Rob Kazinsky (Fili), Graham McTavish (Dwalin), John Callen (Oin), Stephen Hunter (Bombur), Mark Hadlow (Dori), Peter Hambleton (Gloin), Bill Nighy (Smaug Ses), Elijah Wood (Frodo Baggins) filmin kesinleşen kadrosundaki isimlerdir. Bilbo Baggins sakin hayatını rutin bir şekilde sürdürürken kapısı çalınır ve içeriye Gandalf girer. Bilbo Baggins ve beraberinde 13 cüce, Ejderha Smaug'un zamanında cücelerden çaldığı hazineyi kurtarmak üzere uzun bir macera için ilk adımlarını atacaklardır. Aralık ayında güzel bir etkinlik bizleri bekliyor.

KİTAPLAR

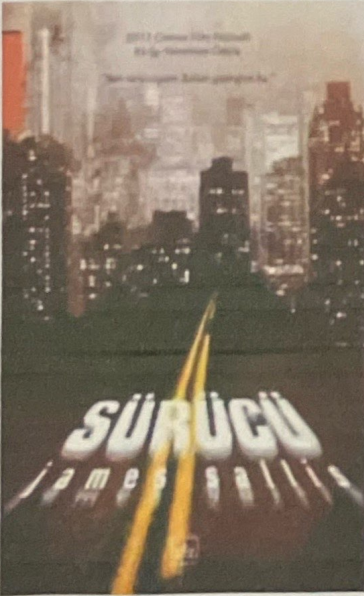
Açlık Oyunları: Haraçları Tanıyalım (Emily Seife)

Panem'in 74'üncü Açlık Oyunlarına katılan 24 haraç ile ilgili merak ettiğiniz her şey bu kitapta. Haraçların Açlık Oyunlarına seçilmesi, Capitol'e yolculukları, Geçit Töreni, Yeniden Yaratılma Merkezi ve Caesar Flickerman'la görüşmeleri...

Ayrıca bu kitapta Başkan Snow'u ve Seneca Crane'i tanıyacaksınız. Bu eşsiz rehber daha önce hiç görmediğiniz film fotoğraflarını paylaşıyor. Bu yüzden Açlık Oyunları hayranları için kaçınılmaması gereken bir kitap...

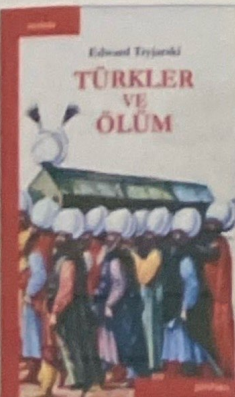
Sürücü (James Sallis)

"Ben sürücüyüm. Bütün yaptığım bu."

"Siz olayı planlarken veya ayrıntıları belirlerken ben dahil olmam. Bana yola çıkacağımız yeri, nereye gideceğimizi, sonrasında ne yapacağımızı, saatini söylersin. Olaya katılmam, kimseyi tanımam, silah taşımam. Sadece araba kullanırım."

Türkler ve Ölüm (Edward Tryjarski)

T'u-küeler dendi onlara ilk başta... Orta Asya'nın bozkırlarından ve Altay'ın dağlarından doğdular. Çin'den Güney Sibirya'ya, Afganistan'dan Anadolu'ya ve hatta bu kitabın yazarının ülkesi Polonya'ya kadar gittiler. Altaylılar, Beltirler, Çuvaşlar, Gagavuzlar, Karaimliler, Kırgızlar, Tengirler, Tuvalılar, Uygurlar...

Sayırsız coğrafyada sayırsız adlarla anıldılar. Şamanist, Lamaist, Maizist oldular, Hıristiyanlıkla İslamla tanıştılar. Hayata ve ölüme dair benzer tavırlar geliştirdiler; sadece dillerini değil, bu tavırlarını da gittikleri yerlere taşıdılar. Hangi inanç sistemine dahil olurlarsa olsunlar, ölüm gelip yurt'un kapısını çaldığında geçmişleri onları dürttü, ortak bir sezginin etkisiyle hareket ettiler. Ölüm yolculuğuna tedarikli çıktılar; öbür tarafın çayırlarında koşturabilsinler diye, atlarıyla gömüldüler; erkekler oklarıyla, mızraklarıyla, tütünleriyle, kadınlar en güzel elbiseleriyle, kulak temizleme kaşıklarıyla, dikiş iğneleriyle...

Çocuk ölülerini ise ağaç dallarına astılar. Zaman geldi ölülerini terk ettiler, ölümü terk eder gibi. Zaman geldi onları bir değil, birkaç defa gömdüler. Ölülerini beslediler. Yakılarak gömülmeyi şeref addettiler, yoksullar bu şerefe nail olamadı. Dost düşman görsün diye, liderleri için anıt mezarlar diktiler. Uzun yaşayan ihtiyarlardan işkillendiler, hele de 80'ini devirenlerden... Başlarına gelen felaketleri ölülerin huzursuz ruhlarından bildiler. Ruhların öfkesini yatıştırmak için dualar ettiler, kurbanlar sundular. Gaipten haber alabilmek için cansız gözlerine baktılar saatlerce. Mezarlara tahıl taneleri ve içki serptiler. Edward Tryjarski, Türkler ve Ölüm kitabında, Türk halklarının ölüm ve yaşam hikâyesi etrafında örülen tarihini bir roman akıcılığında, muhteşem tasvirler eşliğinde anlatıyor. İnsanı şaşkınlığa düşüren, kederlendiren, ama bir o kadar gülümseten, eşi benzeri olmayan bir hikâye.

Sinem Ünal-Ayşe Sultan Kurt

ODTÜ İZCİ GRUBU 2011-2012 ANKETİ

Sizler için sorduk en popüler cevapları öğrendik ☺

1) Bir kamp alanının olmazsa olmazı nedir ?

1. Çiçek bölgesi
2. Ateş başı
3. Kahve

2) En çok sevdiğiniz kamp çeşidi ?

1. Dönemsonu Kampı
2. Ünite Kampı
3. Eğitim Kampı

3) 2011-2012 döneminde gidilen en güzel kamp alanı ?

1. Amasra
2. Kemer
3. Işık

4) Yeşil çantada bulunmasını en çok sevdiğiniz malzeme ?

1. Laylon
2. Dibi tutmuş tencere
3. Nacak mutlaka olacak

5) En severek söylediğiniz kamp şarkısı ?

1. Annen evde mi
2. Karlı Kayın
3. Epsi be kızanım :D

Hasan Ongun

BULMACALAR

15	3	2	3	15	3	2	3	21	3	6
16	12	19	23	10	2	15	12	19	27	12
11	14	2	5	14	6	14	15	14	16	10
2	15	12	19	27	12	9	24	23	22	15
10	2	12	3	29	14	6	3	26	14	4
12	6	23	12	15	21	14	26	2	3	2
14	21	14	26	2	3	2	14	5	18	2
16	23	14	23	3	21	14	26	2	3	11
9	27	24	9	23	22	15	12	7	27	14
15	14	24	14	2	18	24	15	20	19	27
20	6									

İ ₃	L ₂₄	K ₁₆	Y ₂₆	A ₉	R ₆	D ₂₃	I ₂₂	M ₁₅
----------------	-----------------	-----------------	-----------------	----------------	----------------	-----------------	-----------------	-----------------

SÖZCÜK AVI

H	B	I	V	A	K	E	A	N	D	B	Y	K	T	R	N	S	I	Ç	E
Ç	G	K	T	E	N	C	E	R	E	E	R	A	E	K	E	U	N	A	R
K	I	O	E	Ü	Ç	A	Y	A	K	R	M	G	E	T	V	B	E	Y	E
Y	A	V	R	L	A	C	N	O	Y	E	L	P	Ü	P	I	I	V	D	T
A	R	P	I	A	E	E	N	E	K	Ü	Ç	R	I	G	D	D	I	A	S
Ğ	A	Z	A	K	T	B	I	P	D	E	E	L	Ü	N	L	O	D	N	E
M	V	A	C	K	E	E	E	M	A	G	L	I	T	E	E	N	L	L	T
U	A	M	Ç	A	T	L	X	K	Ü	Y	Ü	T	Z	A	K	U	E	I	M
R	M	B	B	A	M	R	M	A	T	F	A	Y	L	E	K	T	Ş	K	U
L	P	A	H	P	M	A	I	Ö	R	U	T	H	K	I	Ö	R	E	R	M
U	O	K	M	A	B	C	D	A	G	O	L	A	I	Ü	Y	U	T	I	H
K	K	A	Y	İ	L	A	O	A	J	L	B	U	H	K	D	K	A	I	T
N	K	P	I	K	E	A	L	R	N	O	Ş	I	M	L	E	Ü	P	S	E
O	N	A	Y	L	O	N	T	T	D	P	Ç	O	Ğ	L	I	O	D	K	K
L	K	A	M	K	A	Ç	İ	K	A	U	Y	A	K	N	T	S	K	Ü	M
R	Ç	I	N	A	R	K	A	V	A	K	R	I	K	E	E	T	I	L	I
E	R	I	D	A	Ç	D	O	M	U	Z	A	A	R	I	G	P	S	Y	L
P	A	N	Ö	B	E	T	M	I	T	Ş	P	M	A	L	U	S	U	P	E
I	C	I	T	I	S	N	A	Y	E	İ	I	N	O	Y	S	I	M	O	K
O	D	T	Ü	I	Z	C	İ	L	İ	K	T	O	P	L	U	L	U	Ğ	U

İZCİKOLOJİ CEVAPLARI

Kamp yeri ve yürüyüş, izcilerin temel ihtiyacıdır ve izcikolojide kendinden arınmayı temsil eder. Verdiğiniz cevaplar sizin kendinizi kampa ne kadar verdiğinizi ele veriyor.

1.soru:

Aracın büyüklüğü kamptan beklentilerinizi temsil eder. Örneğin otobüs seçenler çeşitliliği sorun etmeyen herkesi kucaklayabilen insanlardır, kalpleri geniştir. Yoksa siz Transporter mı seçtiniz? Lüksü ve gösterişi seven birisi misiniz? Kız erkek oranında çok kız var dediyse gerçeğe birisiniz, beklentileriniz mantıklı. Çok erkek olduğunu söyleyenler kadınlar, ayaklarınız biraz yere bassın fazla hayalperestsiniz.

2.soru:

Işık dağıtım seçtiyseniz ya klasik seviyorsunuz ya da başka bir kamp yeri bilmiyorsunuz. Dondurma alırken genelde Max almayı tercih edenlersiniz.

İlgaz'ı seçenler, karı severler, böğürtlenin şehvetine dayanamazlar. İçlerindeki stresi kayarak ve sanat yaparak atmak isteyen agresif kişilerdensiniz.

Yeniceyi seçenler, rahatı seven tiplerdir. Ayakkabı yerine terliği benimserler, evlerinde pofuduk terlikli ve pijamalıdırlar. Şömine başında bir şarap romantizmi sizce de fazla değil mi?

Kemeri seçenler, zorunluluktan seçmişlerdir. Kararsınız insanlardır ve boyun eğmeye bayılırlar.

Diğer kamp yerlerini seçtiyseniz şunu söylemeliyiz ki farklılık bazen kendini bir şey sanmaktır.

3.soru:

Tüm kamp oradadır diyenler, siz ne dediğinizin farkında mısınız? Ateşe kim bakacak, kamp alanında kim duracak. Düşüncesizlik bu sizin yaptığınız.

5-10 kişilik timler halinde çıkmayı düşünenler garantici tiplerdir. Ama hayatta bazen risk almak gerekmez mi?

Tek başına gidiyorum diyenler size cesur mu diyeceğimizi sandınız? Ya çok kendinizi beğenmişsiniz ya da insanlardan kaçan bir asosyalsınız. Bunu zaman gösterecek.

4.soru:

Yanımda hiçbir şey yok diyenler, kendini niye unutmadın! Kendinize duyduğunuz bu fazla güven ve rahatlık başınıza bir gün dert açabilir.

Yanımda sadece sucuk var diyenler hem izcilikle mangalculığı birbirine karıştırmıştır hem de çok pis geyikleri vardır. Abazanlıkta sınır tanımazlar.

Yanında bol bol teknik malzeme olanların muhtemelen sevgilileri yoktur. Yalnızlıktan ne yapacaklarını şaşırmış ve kendilerini malzemeye vermişlerdir. Sizin ilacınız malkom !

5.soru:

Ayı: Bu kesimdeki insanlar çılgındırlar. Sonunuz ayı tarafından öldürülen belgeselcilerle benzeyebilir. Bir işe kalkışırken iki kez düşünmezsiniz. Kendinize güveniniz çok ama abartmayın isterseniz. Doğa acımasızdır.

Fare: Bu kesimdeki izciler fareyi şirin bulan azınlıktandır. Sıra dışı olduğunuzu anlamak için yüzünüze şöyle bir bakmak yeterli.

Baykuş: Bu hayvanlar insansıdır ve kimilerini bu çok korkutur. Onu bir insan olarak algılamışsınız ama dedikoducu olduğunu da unutmayın. Size pençeleriyle saldırmasa da gagasından çıkan laflar sizi mahvedebilir.

Yılan: Yılanlarla dost olmak kolay değildir. Muhtemelen düşmanımın düşmanı benim dostumdur diyenlerdensiniz. Denize düşen yılanı sarılır lafı size uzak değil. Ama denizde değil kampta olduğunuzu unutmayın. Her bir izciciğe tek tek değer verin.

Uyuyan aslan: Risk almayı seviyorsunuz ve birazcık da fırsatçısınız. Aslan yattığı yerden belli olmuş ama bizden söylemesi aslanlar bazen uyumaz ☺

6.soru:

Burada hayvanın konuşması LaFontaine izcikolojisinde eski sevgilinizle karşılaştığınızda sizin ne tepki vereceğinizi simgeler. "Ne işin var burada" mı dediniz yoksa hoşça bir "merhaba" mı ? Belki de hiçbir şey söylemeden geçtiniz. Ama eminiz ki ona karşı boş değilsiniz, çünkü o hayvanın orada olduğunu bile bile girdiniz.

7.soru:

Ve nihayet sona gelindi. Kampa dönebilirsiniz. Kampa döndüğünüzde sizi karşılayan kişi en çok güvendiğiniz ve hep yanınızda olsun istediğiniz izci dostunuzdur (bacınızdır). İyisi mi siz o insanları severek ve sayarak hep yanınızda tutun.

İzcikolojik ateşiniz hep yansın.